

proglas delovnim ljudem in občanom!

13. marca bomo volili nove člane delegacij v združenem delu, 16. marca pa v krajevnih skupnostih.

Opravljene so bile temeljne kandidacijske konference, na katerih so bile sprejete kandidatne liste za nov sestav delegacij za delegiranje v zbornice skupščine občine in zbornice skupščin SIS. Sprejete pa so bile tudi opredeljene do sestave družbenopolitičnega zbora skupščine občine in Skupščine SRS ter možnih kandidatov za vodilne in odgovorne dolžnosti v delegatskem sistemu na ravni občine in republike.

Priprave na volitve so potekale dobro leto dni. Obsežno delo je bilo opravljeno z evidentiranjem možnih kandidatov, ki so v večini izrazili pripravljenost za sodelovanje v delegacijah. Na predlog družbenopolitičnih organizacij so sprejele skupščina občine in skupščina SIS določila za zmanjšanje delegatskih mest, nekatere ukrepe pa so sprejeli tudi v TOZD in KS. O izvajanju delegatskega sistema smo sprejeli vrsto spodbudnih in kritičnih ocen, zato morajo biti v četrtem delegatskem mandatu nekatere slabosti odpravljene. Če se bomo vsi zavedali dolžnosti in odgovornosti, bomo uspeli.

Delovni ljudje in občani, pozivamo vas, da se odzovete vabilom in opravite državljansko dolžnost!

predsedstvo
Občinske konference SZDL Žalec

Celje - skladišče

D-Per

III 5/1986

1119860841.2

COBITSS

SAVINJSKI OBČAN

Leto IX
Številka 2
Februar 1986

«SAVINJSKI OBČAN» izdaja Občinska konferenca SZDL Žalec
Uredniški odbor: Venčeslav Satler (glavni urednik), Janez Kroflič (odgovorni urednik), člani: Marjan Drobne, Jože Golič, Marjan Golob, Vera Kalčič, Janko Kos, Jernej Koštomaj, Cveta Mičič, Mojca Nahtigal, Darko Naraglav, Breda Verstovšek in Milan Zupanc.

Novinarki: Irena Jelen-Baša, Marjana Matijec-Natek
Tajnica in vodja dopisništva: Vlada Cerovšek
Lektorica: Anka Krčmar
Naslov uredništva: Žalec, Heroja Staneta 1,
telefon: 711-433, 711-451
Grafična priprava: Savinjski občan
Tisk: ČGP Večer Maribor
Naklada 11.000 izvodov

Po sklepu RK za informiranje št. 421-1/72 je časopis Savinjski občan oproščen TPD.

SAMOUPRAVNI SPORAZUMI NA PREIZKUŠNJI

Predsedstvo občinske konference SZDL je na zadnji seji med drugim obravnavalo stanje podpisovanja samoupravnih sporazumov za združevanje sredstev za obdobje 1986/90.

Stanje podpisa je bilo do 12. februarja 1986 zelo različno, in sicer: za financiranje nalog ljudske obrambe in družbene samozaščite je od 123 obvezancev podpisalo 70 ali 57 %, za komunalno urejanje stavbnih zemljišč je od 97 obvezancev podpisalo 46 ali 47 %, za stanovanjsko gospodarstvo je od 121 obvezancev podpisalo 81 ali 67 %, za financiranje programov krajevnih skupnosti je od 143 obveznikov podpisalo 85 ali 63 %, za

požarno varnost je od 131 obveznikov podpisalo 73 ali 56 %.

Osnutki teh samoupravnih sporazumov so bili dani v javno razpravo že meseca novembra lani. O vsebini sporazumov in programov je bilo več razprav in razgovorov na skupščini in v SIS, vendar jih je na prvem podpisu podpisalo le malo podpisnikov. Stanje pa je tudi sedaj nezadovoljivo in problematično, čeprav večina sporazumov že velja. Predsedstvo je to stanje ocenilo in obsodilo, o sprejetih stališčih pa so bili seznanjeni predsedniki delavskih svetov in družbenopolitičnih organizacij ter direktorji vseh kolektivov, ki sporazumov

še niso podpisali.

Gre za pojav, ki bo deležen še nadaljnjih razprav in ocen. Predsedstvo je opozorilo tudi na hude posledice pri izvajanju programov SIS in KS, vprašljiva pa je tudi izvedba programa občinskega praznika v KS Prebold.

V naslednji številki našega časopisa bomo primorani zamudnike in tiste, ki so podpis odklonili, objaviti. Vendar pa predsedstvo računa na našo doslej znano socialistično solidarnost in složnost, saj gre v vseh sporazumih namreč za samoupravno dogovorjene in utemeljene programe, zato mora biti pristop do njih popoln in enoten.

Janez Meglič

Kruševčani navdušili

Pretekli teden so v naši občini ponovno gostovali Kruševčani oziroma njihov ansambel narodnih pesmi in plesov 14. oktobra. S svojim bogatim programom so se predstavili v Grižah, Žalcu in v domu oskrbovancev na Polzeli. Tudi tokrat so navdušili številne gledalce.

Podelili so Savinova odličja

V Kulturnem domu v Žalcu je bila ob kulturnem prazniku osrednja slovesnost, na kateri so delavcem zaslužnim v kulturi, podelili Savinova odličja. Savinove nagrade s plaketo so prejeli DPD Svoboda Griže, Ivan Gostečnik in Ivan Marovt. Krajevna knjižnica DPD Svobode Prebold, Franc Kumer st., Silvester Mehtig, Franc Tkavc, Franc Glavač, Kulturno društvo Vinska gora in Ida Završnik so prejeli Savinove plakete. Savinova priznanja pa so prejeli Štefka Audič, Franc Kumer, ml., Franc Stakne, Ludvik Kos, Ida Vidali, Dora Eberlinc, Maja Gaberšek in Šolsko kulturno društvo Polzela.

Po podelitvi Savinovih odličij se je s samostojnim koncertom predstavil Slovenski oktet, Prešernovi pesmi pa je recital dramski igralec Andrej Kurent.

Proslave ob kulturnem prazniku so pripravili tudi v posameznih krajevnih skupnostih, ki so jih združili z letnimi konferencami kulturnih društev.

Ob dnevu žena

Leto je naokrog in zopet je pred nami dan žena. Morda je za koga to navaden dan, če pa se zamisli, kaj vse je morala prestati ženska, da si je ta dan izborila v zgodovini, bo morda ta dan jemal nekoliko drugače. Počasi in le postopoma se je ženska enačila z moškimi in danes je zastopana že skoraj na vseh področjih. Toda cena za vse to ni bila majhna. Še danes je veliko pikrih na njihov račun in marsikatera še pošteno občuti zapostavljanje. Predvsem kmečka žena si ne privoščiti počitka, saj jo delo kar naprej priganja na polju, zvečer pa v hiši. Tudi tistim v mestu, ki so zaposlene, se ne godi nič bolje. Po službi jih čaka še delo doma.

Ženam, ki imajo otroke, materinski čut ne dopušča, da bi se pritoževale. V veselje jim je, če so z njihovim delom zadovoljni. Toda otroci se premalo zavedajo, kaj pomeni imeti mater.

Radi so lepo in čisto oblečeni, ne vedo pa, koliko odrekani je potrebno za to in da je materina skrb le redkokdaj poplačana.

Ko pride 8. marec, se večina spomni žena. Na žalost pa imajo nekateri ta dan za obveznost. Kupijo rože in skromno darilo in tako dokažejo, da je ta dan namenjena večja pozornost ženam, materam, dekletom. Pa bi jim morali to pozornost posvečati skozi vse leto, vse dni, ob vsakem času, saj v njih vselej najdemo oporo, čeprav tudi same potrebujejo razumevanje, toplo in prijazno besedo.

Naj bo torej vsak dan v letu dan žena in ne le osmi marec.

IZVOZNE UGANKE

Nov devizni sistem je v času sprejemanja dvigoval precej prahu, sedaj pa je postal velika uganke. Nedorečenost zakona in nesprejetje predzakonskih predpisov je povzročilo zastoj in podatki za januar že potrjujejo, da devizno tržišče ne deluje. Tako je sedaj v gospodarstvu prava zmeda, nihče pa noče dajati ocen in napovedi. Zbeganost in negotovost je že povzročila zmanjšanje zunanjetrgovinske menjave. V resoluciji predvidena petodstotna rast izvoza je tako že na začetku leta vprašljiva. Ponovno pa smo priča visoki rasti inflacije in cen; izkušnje gospodarskih gibanj in napovedani ukrepi pa napovedujejo ponavljanje prakse, ki sili v administrativno poseganje. Vse skupaj pa ogroža zastavljene cilje zunanjetrgovinske menjave in resolucijske načrte, ki so veliko obetali in se lahko kaj hitro spremenijo v razočaranje.

Izvozniki so sedaj prepuščeni sami sebi, znati se morajo v kopici novih predpisov, povsem neznane pa so izvozne stimulacije. Rezultati sedanje zmedenosti se kažejo v kopičenju zalog uvoznega materiala in v zavlačevanju deviznih izplačil. Znane pa so že tudi ugotovitve devizne inšpekcije, da imajo OZD in njihove banke devize naložene v tujih bankah.

Ob vsem tem pa ni mogoče razumeti, da se tako lagodno govori o izvozu in da ni v praksi učinkovitih in zanesljivih ukrepov.

jk

Hmezad AGRINA
blagovnica
hmezad
ZALEC

Vaš nakup
od vijaka
do traktorja

UGODEN NAKUP TEHNIČNEGA BLAGA NA OBROČNO
ODPLAČEVANJE

NUDIMO VAM TUDI:

— kosilnice BRK 1650 in 2050
— obračalnik SRO 3330 in 4550

— zgrabljalnik VZ 280
— nakladalke NSP 28-24 in 35-24

Naša telefonska
številka: (063) 713-211

VAŠ OSKRBOVALEC

Hmezad

AGRINA

Na posnetku člani in gostje skupščine občinskega odbora ZKB NOV

Obsojamo večanje socialnih razlik

Konec januarja so se na volilni skupščini zbrali člani občinskega odbora ZKB NOV, na kateri so ocenili opravljeno delo za preteklo obdobje, sprejeli program dela, v razpravi pa so kritično ocenili nekatere družbene pojave, ki so v nasprotju s cilji v socialistične revolucije. Rada Cilenška so ponovno izvolili za predsednika in Ivana Uranjeka za podpredsednika občinskega odbora ZKB NOV.

»Borci nikakor ne moremo razumeti, da se gospodarske in družbene razmere vse bolj zaostrevajo in da kljub številnim sklepom in resolucijam ni učinkovitega presejanja stanja. Odločno obsojamo malodušje, ki se vse bolj širi, še posebej pa odnos odgovornih delavcev do samoupravljanja. Zato zahtevamo, a se na odgovorna mesta postavijo sposobni, delovni in pošteni delavci. Tisti pa, ki imajo pogoje za upokojitve, morajo svoje mesto prepustiti mlajšim strokovnjakom. Odločno obsojamo večanje socialnih razlik, saj je vse več ljudi, ki nimajo denarja niti za osnovne ži-

vijske pogoje. Medtem pa drugi bogatijo na račun nedela in tako izigravajo naš sistem, »je v uvodnem poročilu med drugim poudaril predsednik Občinskega odbora ZKB NOV Rado Cilenšek.

Varstvo borcev NOV, vojnih in civilnih invalidov je bila poglavna naloga in skrb tudi v preteklem obdobju. Tako stalno priznavalno prejema 412 upravičencev, ki so brez dohodkov ali pa nimajo dovolj sredstev za normalno življenje, oziroma ne dosegajo najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo. Število upravičencev se zadnja leta vse bolj povečuje, kar kaže na slabšanje socialnega položaja borcev. V preteklem letu je bilo dodeljenih 425 enkratnih priznavalnin, prejelo pa jih je 86 upravičencev. Borci so še posebej zadovoljni z zdravstvenim varstvom v dispanzerju, v katerem je bilo lani pregledanih 1080 borcev. Vse več je potreb po klimatskem zdravljenju v naravnih zdraviliščih in počitniških domovih. V naravnih zdraviliščih se je zdravilo 142 borcev, sred-

stva pa je zagotovila občinska zdravstvena skupnost, denarno pomoč pa je prejelo 87 upravičencev. Komisija za zadeve invalidov in borcev NOV pri izvršnem svetu je lani za stalne in enkratne priznavalnine, za zdravljenje in okrevanje ter sosedsko pomoč namenila 40 milijonov din.

V razpravi so med drugim borci obsodili ravnanje uredniškega odbora in urednika monografije o Polzeli zaradi imena žrtev, ki ne sodi v monografijo. Predsednik krajevne organizacije ZB Polzela Milko Medvešek je pojasnil, da organizacija ni vedela za to namero, jo pa obsoja. Na osnovi dokumentov je namreč bilo ugotovljeno, da bojavljeno ime ne sodi med žrtve NOV.

Med nalogami so še posebej izpostavili aktivnosti v pripravah na skupščinske volitve in borcev v družbenopolitičnem življenju, razvijanju tradicij NOB in skrb za borce in invalide.

jk

Težave se kopičijo

V ZK vključeno premalo mladih

Pretekli teden so se na programsko-volilni konferenci sestali komunisti občinske organizacije ZKS in ocenili opravljeno delo preteklega enoletnega obdobja, v razpravi pa so največ besed namenili družbenopolitičnim in samoupravnim družbenoekonomskim razmeram v občini. Delegati konferenco so soglasno izvolili nove člane organov občinske organizacije, na prvi seji komiteja pa tudi vodstvo, in sicer Franja Tilingerja za predsednika, Vojka Kropivška za sekretarja in Viktorja Furmana za izvršnega sekretarja.

»Na vseh nivojih smo v preteklem obdobju sprejeli veliko dobrih in obvezujočih sklepov, žal pa tudi tokrat ugotavljamo, da jih nismo dovolj uresničevali. Še vedno preveč samo govorimo, se vrtimo okrog ali mimo že sprejetih sklepov in stališč, vidnih rezultatov pa ni. Del članstva ne podpira dolgoročnih ciljev Zveze komunistov, zato bo tudi v prihodnje potrebna diferenciacija v naših vrstah. Kritični moramo biti sami do sebe. Dobrim in delovnim komunistom pa moramo dati podporo, ostalim pa povedati, da ne spadajo v naše vrste. Zveza komunistov si mora utrditi vodilno vlogo v naši družbi, to pa lahko doseže le z večjo idejno in akcijsko enotnostjo. Ugotavljanje

odgovornosti oziroma neodgovornosti je še vedno le parola, dejstvo pa je, da se težav, v katerih smo se znašli, ne zavedamo v zadostni meri in da še vedno delamo po starem. Dobremu in kvalitetnemu delu še vedno ne dajemo dovolj poudarka in ga ne nagrajujemo ustrezno. Ustvarjanje nove vrednosti z boljšim delom pa je temeljni pogoj za nadaljnji razvoj. Na osnovi ocene stanja v gospodarstvu pa lahko ugotovimo, da se težave še kar kopičijo, zato se tudi rezultati gospodarjenja slabšajo. Še posebej pa nas skrbi, da so zaradi zaostrenih pogojev gospodarjenja zašle v kritično situacijo cele panoge gospodarstva, med njimi zlasti kmetijstvo, trgovina in gradbeništvo, posledično pa tudi druge panoge industrije. Težave se zaradi tega pojavljajo tudi na drugih področjih, ki so sestavni del gospodarskega in družbenega razvoja občine.

Zaostrovanje družbenoekonomskih razmer je zahtevalo, da tudi metode političnega dela prilagodimo nastali situaciji. Predvsem smo se zavedali, da s forumskim delom ni mogoče obvladovati težav. Ne samo v Zvezi komunistov, tudi v ostalih družbenopolitičnih organizacijah smo se zavzemali za to, da bi aktivirali čim več članstva. To nam seveda ni uspelo v celoti. Vendar pa ocenjujemo, da smo uspeli obdržati sorazmerno dobro politično

vdrušje, saj ne beležimo večjih pretresov oziroma izražanja nezadovoljstva delavcev v večjem obsegu,« je med drugim poudaril v oceni družbenopolitičnih in samoupravnih družbenoekonomskih razmer v občini sekretar občinskega komiteja Ludvik Semprižnik.

Razprava je potekala v dveh komisijah, in sicer so delegati pretresli ekonomska vprašanja in delovanje političnega sistema. Še posebej so opozorili na izredno težak položaj kmetijstva, čeprav v tej panogi dosegajo visoko fizično rast proizvodnje in produktivnosti, ki jo lahko vzporejamo s svetovnimi dosežki. Vzroki za težave so v cenovnih neskladjih in visoke obresti, ki predstavljajo že 40 odstotkov ustvarjenega dohodka. Kljub številnim sklepom in obljubam pa se razmere ne izboljšujejo, bančni in monetarni sistem še vedno stojiha ob strani in ne nudita pričakovane pomoči. V kmetijstvu praktično ni več rezerv, ob tem pa opore na lastne sile ne zanemarjajo. Zanimiva in kritična je bila razprava tudi v komisiji za politični sistem, v kateri so še posebej izpostavili nedelavnost komunistov, osnovnih organizacij in svetov ZK, problem financiranja KS in položaj mladih, ki se odraža tudi pri obnovi članstva ZK.

jk

Obnovljena graščina Grmovlje

V obnovljeni graščini Grmovlje je dobilo svoj novi dom trideset oskrbovancev, s tem pa je dom Nine Pokorn - v sodelovanju s skupnostmi pokojninskega in invalidskega zavarovanja občin Celje, Žalec, Šentjur in Šmarje uspel ohraniti objekt, ki ga je že precej načel zob časa. Graščina, katere začetek sega v leto 1546, bo tako zopet ohranjena, obnovljena dela pa so veljala nekaj več kot 50 milijonov dinarjev. Poleg lepo urejenih sob za oskrbovance so pridobili prostor za delovno tera-

pijo, dvorano za prireditve, ki bo lahko služila tudi za potrebe KS Galicija, manjšo ambulanto in še vrsto drugih potrebnih prostorov.

Pomembno pa je tudi, da so restavrirali fresko s kitajskim motivom, ki datira v leto 1860, in parket v obliki šahovnice, star več kot 120 let. Nasploh pa je zanimiva zgodovina graščine, ki je zapisana v ohranjenem urbarju. Zadnji lastnik tega dvorca je bila Irma Ježovnik, ki je s hčerko grofa Herbersteina živila v njej vse do

osvoboditve, ko je stavba prešla v družbeno last. Vsa povojna leta je stavba služila domovanju ostarelih, ki so se leta 1980 preselili v nov dom. Dosedanja obnova so narekivale tudi prostorske stiske in vedno večje število oskrbovancev.

Ob odprtju obnovljene graščine se je vsem, ki so omogočili pridobitev potrebnih prostorov, zahvalila ravnateljica doma Nine Pokorn Marija Trobec.

jk

REŠITEV V NOVIH PROIZVODIH

KOMUNISTI AGROSA SPREJELI USMERITVE ZA USPEŠNEJŠI RAZVOJ

Gospodarska kriza, težak položaj kmetijstva in padec kupne moči vse bolj poglobljajo krizo tudi v proizvodnji kmetijske mehanizacije. Brez kmetijske mehanizacije pa načrtov za večjo proizvodnjo hrane ne bo mogoče uresničiti, zato komunisti SOZD-A Agros pričakujejo in terjajo učinkovitejša ukrepanja ekonomske

politike. Cene izdelanih materialov so bile višje od inflacije, zaradi kopičenja zalog predstavljajo vedno večji strošek obresti, to pa povzroča izgube ali poslovanje na meji rentabilnosti. Komunisti pa so opozorili tudi na notranje slabosti v posameznih OZD. Med drugim so ugotovili, da razvojno in proizvodno niso dovolj tržno usmerjene, pomanjkljiva pa je tudi organizacija poslovanja. Ker mora postati težišče prizadevanj za boljše poslovanje in pridobivanje dohodka v temeljnih organizacijah, so se komunisti zavzeli, da je potrebno na osnovi kritične ocene sprejeti konkretne naloge, pri čemer imajo še posebno odgovornost strokovne službe. Večjo pozornost bo treba nameniti tudi kadrom, saj jim primanjkuje predvsem več strokovnjakov v razvojni dejavnosti in ekonomsko komercialni službi. Za izhod

iz težav bo potrebno namreč tržišču ponuditi nove proizvode, z organizacijo tržnih raziskav pa zagotoviti tudi potrebno prodajo. Čeprav se je smotrnost povezovala v SOZD Agros v dosedanja praksi potrdila, pa je potrebno razmisliti o reorganizaciji, ki bi bila potrebna za nadaljnje združevanje proizvajalcev kmetijske mehanizacije.

Akcijska konferenca komunistov SOZD Agros je torej nakazala usmeritve za čim hitrejši izhod iz sedanjih težav, pri čemer se opirajo predvsem na lastne sile. Ker pa je proizvodnja hranil nalog celotne družbe, pričakujejo takšno ekonomsko politiko, ki bo omogočala proizvajalcem kmetijske mehanizacije ustrezen razvoj, brez katerega ciljev proizvodnje hrane ne bo mogoče uresničiti.

jk

Javna razprava

Mladi o kongresnih dokumentih

Občinska konferenca ZSMS Žalec odpira v predkongresnih pripravah javno razpravo o osnutku gradiva za 12. kongres ZSMS, ki jo vodi odbor za 12. kongres ZSMS. V oporo osnovnim organizacijam objavljamo stališča, ki jih je na svoji prvi seji sprejel odbor.

1. Stabilizacija

Kljub temu da so dosedanja ukrepi prinesli nekatere bistvene izboljšave, menimo, da je nujno razumeti stabilizacijo skozi odnos do neposredne proizvodnje, kot tudi skozi medsebojne odnose. Temu področju — razen deklarativnih stališč — ni bilo posvečene dovolj pozornosti. Ugotavljamo tudi, da so v tej krizi čedalje bolj prizadeti najnižji sloji družbe, med njimi še posebej mladi. Žal ravno te sloje prizadeva največ stabilizacijskih ukrepov in prizadevanj, kar je neodvorno tudi eden od razlogov za čedalje večje diferenciacije naše družbe.

2. Še vedno je v Jugoslaviji veliko nelojalne konkurence, kar v globalni pomeni veliko škodo. Zato se v ZSMS zavzemamo za enoten, skupen nastop predvsem na tujem trgu, s čimer bi se nedvomno lahko izognili nesmiselnemu zniževanju dogovorjenih cen, ki že marsikdaj dišijo po razprodaji jugoslovanskega gospodarstva.

3. Ostro nasprotujemo nekaterim segmentom investicijske politike, ki so privedli do nepotrebnih podvajanj proizvodnih kapacitet, izvirajočih predvsem iz lokalističnih težej. Na eni strani je rezultat tega čedalje več rdečih števil, na drugi strani pa nismo dosegli tistega, kar bi edino lahko opravičevalo takšno politiko, torej kvaliteten konkurenco.

V mislih imamo številčno in razdrobljeno avtomobilsko industrijo, tovarne za pridelavo sladkorja ipd. Ravno tako smo proti velikim projektom, katerih obratovanje je že vnaprej vprašljivo. V ZSMS se zavzemamo za majhne produkcijske enote, ki bi se bile sposobne hitro in učinkovito prilagajati potrebam trga. Ravno tako smo za takšno investicijsko politiko, katere temelj je dolgoročnejsa in perspektivna analiza trga.

4. Ugotavljamo, da se najemanje tujih kreditov neposredno navezuje na izpolnjevanje določenih pogojev, ki segajo tudi na področje neodvisnosti

(tako ekonomske kot politične) neuvrščene Jugoslavije. Zato se zavzemamo, da se tuji krediti dosledno usmerijo v proizvodno intenzivne in izvozno naravnane gospodarske panoge.

5. ZSMS zahteva večjo podporo in upoštevanje znanja. Uvajanje novih tehnologij, znanja in uresničevanje načel poštene kadrovske politike sta nedvomno osnova za svetlejšo bodočnost našega gospodarstva. Zavzemamo se za takšne procese, ki bodo privedli do tega, da gospodarstva s svojo zastarelo tehnologijo in potrebami po nižje kvalificiranem kadru ne bo diktiralo izobraževalnega procesa ter omejevalo možnosti študija.

6. Sodimo, da lahko edino politika neposrednega vlaganja na bazi ekonomskih in tržnih zakonitosti razrešuje problem nerazvitosti. S tem bi nedvomno dosegli tudi večjo kontrolo nad odvedenimi sredstvi.

7. Menimo, da se lahko opleniti edino tisti kapital, ki se vrača nazaj k delu. Zato se zavzemamo, da se vsa razpoložljiva sredstva usmerijo v znanje ter v posodobitve in razširitev proizvodnih kapacitet.

Zaradi obstoječe zastarelosti produkcijskih sredstev še posebej podpiramo vlaganje v posodobiljanje opreme.

8. Rezultati gospodarjenja (ustvarjen dohodek) so edino merilo in osnova za delitev dohodka, nagrajevanje po delu pa najboljši sistem za zagotavljanje pravičnega odnosa med delom in ustvarjeno vrednostjo.

9. Zaradi vsega naštetega vidi ZSMS svojo vlogo in pomen znotrajstih družbenih sil in delov družbenega kapitala. Ki svojo in družbeno prihodnost vidijo v prestrukturiranju proizvodnje oziroma v hitrejšem usklajevanju znanstveno-tehnološkega napredka.

10. ZSMS zahteva dosledno vztrajanje na ustavnih določilih, ki govorijo o zagotavljanju minimalnega socialnega standarda na podlagi dela. Ugotavljamo, da je čedalje več delavcev, ki jim OD komajda zagotavlja socialni minimum. Zato predlagamo redno spremljanje ter vrednotenje zajamčenega osebnega dohodka še posebej zaradi obstoječe inflacije.

11. V zadnjih letih smo pričali drastičnemu omejevanju vseh oblik splošne in skupne porabe. Menimo, da so ravno ti ukrepi povzročili krčenje programov s tem pa tudi samoupravnih pravic ter ustavne vloge samoupravnih interesnih skupnosti. Še posebej je nevarna situacija na področju zdravstva ter vzgoje in izobraževanja. Zato smo proti vsakršnemu linearnemu zmanjševanju splošne in skupne porabe.

12. Zgodovinsko dejstvo je, da se v kriznih razmerah vedno večajo težnje etatističnih sil po vplivu na vse sfere odločanja in dogajanja v družbi. Zato je še posebej zdaj potrebna dosledna borba za uveljavljanje samoupravnih poti v procesu odločanja in proti vsem etatističnim tendencam.

13. Nadaljnji razvoj naše družbe vidi ZSMS v uveljavljanju samoupravljanja ter v odpravljanju vseh negativnosti v funkcioniranju delegatskega sistema. Zato zahtevamo pripravljane alternativnih predlogov, možnost kreiranja ponujenih predlogov, javno in demokratično delo na podlagi pravočasnega posredovanja kvalitativnih realnih informacij ter lastne angažiranosti.

14. V ZSMS zahtevamo, da se problemi rešujejo zdaj in takoj. Odločno zavračamo vsakršno prelaganje bremen na bodočo generacijo.

15. Zavedamo se, da si moramo položaj ZSMS kot enakovredno družbeno-politično organizacijo in kot soustvarjalca sedanjosti in prihodnosti šele priboriti, kar pa bo edino mogoče z maksimalno angažiranostjo vseh mladih.

Skupščina občine Žalec
Občinski sekretariat za notranje zadeve

RAZGLAS

Občane občine Žalec obveščamo, da so splošni volilni imeniki za volitve v skupščino družbenopolitične skupnosti in v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti (volitve bodo v nedeljo, 16. marca

1986) razgrnjeni na sedežih vseh krajevnih skupnosti in na sedežu občinskega sekretariata za notranje zadeve skupščine občine Žalec.

Prosimo vas, da pregledate pravilnost vpisa v volilni imenik in skladno z določbami zakona o evidenci volilne pravice (Uradni list SRS, št. 7/74) zahtevate morebitne popravke.

IGM Gradnja Žalec:

S PRODUKTIVNIM DELOM DO ŠE BOLJŠIH REZULTATOV

IGM GRADNJA ŽALEC SE PO USPEŠNOSTI GOSPODARJENJA UVRŠČA MED NAJBOLJŠE DO V INDUSTRIJI GRADBENEGA MATERIALA — V DOBRI ORGANIZACIJI DELA, VISOKI PRODUKTIVNOSTI, VARČEVANJU IN VLAGANJU V TEHNOLOŠKE IZBOLJŠAVE VI-DIJO KLJUČ DO USPEŠNEGA GOSPODARJENJA.

Minulo leto je bilo tudi za delavce IGM Gradnja Žalec leto velikih naporov in prizadevanj za uspešno gospodarjenje. Uspeli so, ne glede na nezavidljiv položaj, v katerem sta gradbeništvo in industrija gradbenega materiala in vsaj takšne rezultate pričakujejo tudi v tekočem letu.

Da bi bili čim bolj uspešni pri izvajanju stabilizacijskih ukrepov, so že na začetku minulega leta sprejeli akcijski program, v katerem so si začetni osnovne cilje.

Tem osnovnim nalogam so skozi vse leto posvečali skrb in danes ugotavljajo, da so bili na določenih področjih zelo uspešni, nekateri naloge pa so uresničili le delno.

Fizični obseg proizvodnje za leto 1985 so dosegli z večjo delovno prizadevanjem ob manjšem porastu števila zaposlenih. Na večji obseg proizvodnje je delno vplivalo delo v prerazporejenem delovnem času, uvajanje nove tehnologije, aktiviranje novih investicij in v posameznih primerih boljša organizacija dela. K boljšim rezultatom je pripomogel tudi stimulativen način nagajevanja.

Ker je IGM Gradnja na svojem delovnem področju (industriji gradbenega materiala) v slovenskem in zveznem merilu dosegla nadpovprečne dobre rezultate, bi na kratko ponovili osnovne cilje in naloge, ki so si jih zapisali in dosledno izvajali v lanskotnem programu:

— povečati fizični obseg proizvodnje za 5 %, s tem da se število zaposlenih poveča za dva %, produktivnost pa za tri %;

— skrbeti za kvaliteto raven obstoječe proizvodnje in jo dopolnjevati z novimi proizvodi;

— doseči prihranek pri porabi energije in različnih materialov ter

nadomestiti, kjer je to mogoče, materiale drugih dobaviteljev s svojimi;

— izboljšati organizacijo dela in doseči večji obseg prodaje na domačih in tujih tržiščih.

— tekoče reševati neskladja, ki nastajajo z rastjo cen, surovin, polizdelkov, energije in prodajnimi cenami;

— plan investicij in investicijskega vzdrževanja prioritarno izvajati glede na njihov vpliv na kvaliteto in obseg proizvodnje ter skladno z razpoložljivimi finančnimi sredstvi.

— povečati intenzivnost zaposlovanja, zaposlovati v okviru lastnega programa. Dalje: storiti vse za nadaljnji razvoj inovacijskih dejavnosti in uvesti še stimulativen način nagajevanja.

Na to, da so presegli planirani fizični obseg proizvodnje, sta vplivali tudi boljša organizacija dela in boljša tehnologija. Glede na zaloge gotovih izdelkov se je proizvodnja med letom usklajevala s tekočimi potrebami, ki so jih narekemale razmere na tržišču. Zato ugotavljajo tudi določena strukturna odstopanja od zastavljenega plana v korist manj akumulativnih proizvodov, kar se odraža tudi v fizičnih rezultatih proizvodnje.

Pomembno je, da so dosegli prihranek pri uporabi energije in različnih materialov. Kljub povečanemu obsegu proizvodnje je potreba energije ostala takšna kot prejšnje leto. Z uvedbo določenih izboljšav (šamotne cevi na paletah) so delavci lažje delali, pridobili pa so tudi na času.

V preteklem letu je Gradnja z različnimi akcijami boljše obdelala tržišče, udeležili so se številnih sejmov in organizirali številne posvete, na katerih so predstavniki projektantskih organizacij,

gradbene operativne in drugih predstavili svoj program. Med letom so povečali število zastopnikov in utrdili stike s kupci, uspešni pa so bili tudi v izvozu in to še posebej s kamini.

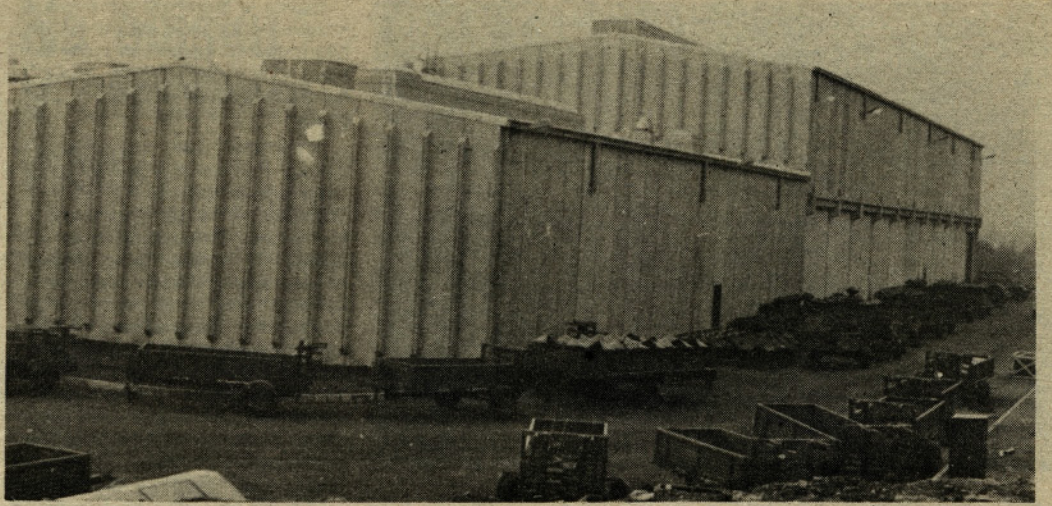
Zanimivo je tudi, da je bilo minulo leto za Gradnjo zelo uspešno na področju investicij. Zgradili so novo proizvodno halo, začeli izgradnjo prizidka k upravni zgradbi, namenili pa so tudi izdatne sredstva v stroje in ostale naprave, stekla je gradnja priključka na plinovod. Vse našete naložbe so pomembne za nadaljnji razvoj in pri tem je treba zapiati, da je vsa ta živahna investicijska dejavnost v glavnem potekala z lastnimi sredstvi.

Na področju inovacij je možno še veliko pridobiti. Osebnih dohodki zaposlenih so dobri oziroma nad povprečjem v SR Sloveniji. V zadnjem času so tudi izboljšali prehrano za zaposlene, poskrbeli za počitniške kapacitete in posvečajo skrb preventivnemu zdravljenju delavcev, ki živijo v težkih razmerah.

Obseg proizvodnje v tekočem letu se bo nadalje povečal za 3 % in to ob 1 %-nem povečanju zaposlenih in 2 %-nem povečanju produktivnosti. Kolektiv se zaveda, da tudi letos ne bo lahko gospodariti, vendar so svoj plan navedli tako, da uspehi ne morejo izostati.

Osnovni pogoji v letu 1986 pa so gotovo razviti samoupravni odnosi. Zavedajo se, da je od rezultatov gospodarjenja v veliki meri odvisno osebno počutje zaposlenih. Zapišimo še, da bo Gradnja tudi letos storila vse za povečanje izvoza, zlasti še kaminov, v sosednjo Avstrijo in ZR Nemčijo.

Lojze Trstenjak

Pogled na nove proizvodne prostore Krasmetal v Sežani

PRIMER USPEŠNEGA POVEZOVANJA

Ni naključje, da se Krasmetal Sežana po svoji uspešnosti uvršča med najboljše kolektive v sežanski občini. Danes je znano, da je bila združitev pred leti dobra poteza. Ob dobro zastavljenih samoupravnih odnosih je steklo sodelovanje na vseh področjih. V Krasmetal priznajo, da so v teh letih s pridom uporabili SIP-ove bogate izkušnje.

Ko je ob našem nedavnem obisku v Krasmetal pogovor stekel med vodjem TOZD Milanom Slabnikom in njegovimi sodelavci — delavci, ni bilo težko ugotoviti, da razdalja med Šempetrom in Sežano nikogar ne moti. Oba kolektiva se tehnološko dopolnjujeta, imata določene skupne službe, enotno nastopata v okviru sestavljene organizacije Agros na tržišču, skrbita za založenost reprodromaterialov itd.

Krasmetal Sežana je s pripojitvijo k SIP-u v nekaj letih dosegel vidne uspehe. Povečal je število zaposlenih, s povečanim obsegom proizvodnje ustvarja večji dohodek, izdatna sredstva vlag

v razširitev in posodobitev svojih obratov, tehnološko se izpopolnjuje, močno pa se je v kolektivu razmahnilo tudi kulturno življenje. Igrajo na odru, prirejajo različne kulturne prireditve, posebej so med prebivalstvom cenjene in obiskane slikarske razstave. Zato ima nedvomno velike zasluge njihov član kolektiva, sicer priznani slikar Leopold Strnad.

Občina Sežana je Krasmetal poddelila eno najvišjih priznanj, imajo pa tudi Prvomajsko plaketo Zveze sindikatov Jugoslavije.

Krasmetal se je v minulem letu spoprijemal z zaostrenimi pogoji gospodarjenja. Tako SIP Šempeter kot Krasmetal Sežana proizvajata kmetijsko mehanizacijo in ni naključje, da je Krasmetal preko SIP vključen v sestavljeno organizacijo Agros. Minulo leto je bilo za 258-članski kolektiv Krasmetal leto velikih naporov in prizkušenj, saj so začeli proizvajati nekatere nove stroje, kot npr. silažni kombajn. Med letom so rekonstruirali lakirnico in jo vključili v delovni proces. V njej lahko

opravijo dela tudi na največjih strojih.

Žal pa kljub vsem naporom in povečanemu fizičnemu obsegu proizvodnje finančni rezultati niso sledili visokim cenam vhodnih materialov, preprosto rečeno, na trgu so se škarje zapirale v njihovo škodo. Ob vsem tem so vlagali izdatna sredstva v nove, preproste investicije in bili pri tem primorani najemati tudi kratkoročne kredite. Sredstev za preselitev ni bilo dovolj, zato so marsikaj delali v lastni režiji.

Obeti tudi v tekočem letu niso rožnati in tega se kolektiv z vso resnostjo zaveda. Še naprej bodo primorani uporabljati tuja obratna sredstva in ob tem se bo zmanjševal delež lastnih sredstev.

Naj še zapišemo, da do danes ni prišlo do nesoglasij med SIP; če je šlo za večje naloge (naložbe), je Krasmetal vedno naletel na razumevanje v SIP-u in takšnih odnosov si želijo tudi v tekočem letu.

Lojze Trstenjak

V novem skladišču hitreje prevzemanje hmelja

Do konca aprila, najkasneje pa do nove hmeljske sezone, bodo v Hmezadovi delovni organizaciji Export-import zgradili skladišče za hmelj. Zaenkrat bodo dokončali le prvo fazo naložbe, vredno okoli 230 milijonov dinarjev. Že v novi hmeljski sezoni bodo lahko hitreje prevzemali hmelj, s tem pa bodo dosegli boljše kakovost, ker ga bodo prej predelali. Hkrati ne bodo več toliko vezani na tekočo odpremo hmelja, kajti z no-

vim skladiščem se bodo povečali tudi manipulacijski prostori. Sedanja zadostujejo namreč le za najnujnejše poslovanje, ker so predelovalne zmogljivosti narejene le za okoli 3500 ton, slovenska proizvodnja hmelja pa se je v zadnjih letih povečala na okoli 4500 ton hmelja.

Še bolj se bo izboljšala točnost in solidnost predelave ter odpreme, predvsem za tuje tržišče, ko

bodo zgradili drugo fazo skladišča in s tem tudi dokončali naložbo. Le-to sedaj le še načrtujejo. V novem objektu bodo lahko delali bolj pravilne mešanice posameznih vrst hmelja z različnih hmeljarskih področij. Hkrati pa se v Export-importu obeta boljše skladiščenje hmelja, katerega morajo nekateri proizvajalci skladiščiti v povsem neprimernih prostorih.

—mn.

V SKLADU DOVOLJ DENARJA ZA IZOBRAŽEVANJE

DELAVCI PRI OBRNTNIKIH ŠE VSE PREMALO IZKORIŠČAJO MOŽNOSTI IZOBRAŽEVANJA

V regijskem skladu za izobraževanje delavcev, zaposlenih pri obrtnikih, se je zbralo lani okoli 14 milijonov dinarjev. En odstotek iz bruto osebnih dohodkov delavcev pri obrtnikih se v celjski regiji namenja za šolanje. Možnosti za le-to pa še vse premalo izkoriščajo in posamezniki se kljub stalnim pozivom zanimajo povsem naključno, tako je povedal Emil Jančar, ki je sekretar tega sklada, hkrati pa sekretar sindikalne organizacije delavcev pri obrtnikih v žalski občini.

Vseh oblik usposabljanja se je s celotnega območja lani udeležilo okoli 700 delavcev, od tega iz žalske občine okoli 260. V to število so vključene še strokovne ekscurzije, šolalo pa se je dejansko devetdeset delavcev iz žalske občine. Tako so za vse izobraževanje namenili okoli tri milijone dinarjev za šolnine in vse vrste tečajev, prav toliko za strokovne ekscurzije in okoli milijon dinarjev za obveščanje v njihovem časopisu »Delavec v samostojnem združenem delu«.

Kot je povedal Emil Jančar, so pri delovanju sklada najbolj aktivne občine Celje, Velenje in Žalec. Sedež sklada, ki je v Žalcu, ne bi smel vplivati na aktivnost. Predvsem pa — kot je rekel Jan-

čar: »Obrtniki bi morali biti bolj zainteresirani za izobraževanje svojih delavcev, kajti razvoj obratovalec je odvisen tudi od delavcev strokovne usposobljenosti. V zasebnem sektorju je zaposlenih še skoraj polovico ne kvalificiranih delavcev. Kakovost proizvodov je zaenkrat še dobra, kar pomeni, da so delavci usposobljeni za praktično delo, primanjkuje pa jim teoretičnih znanj. Potrebe po šolanju so velike, delavci pa se manj vključujejo v izobraževanje predvsem zato, ker je veliko dela

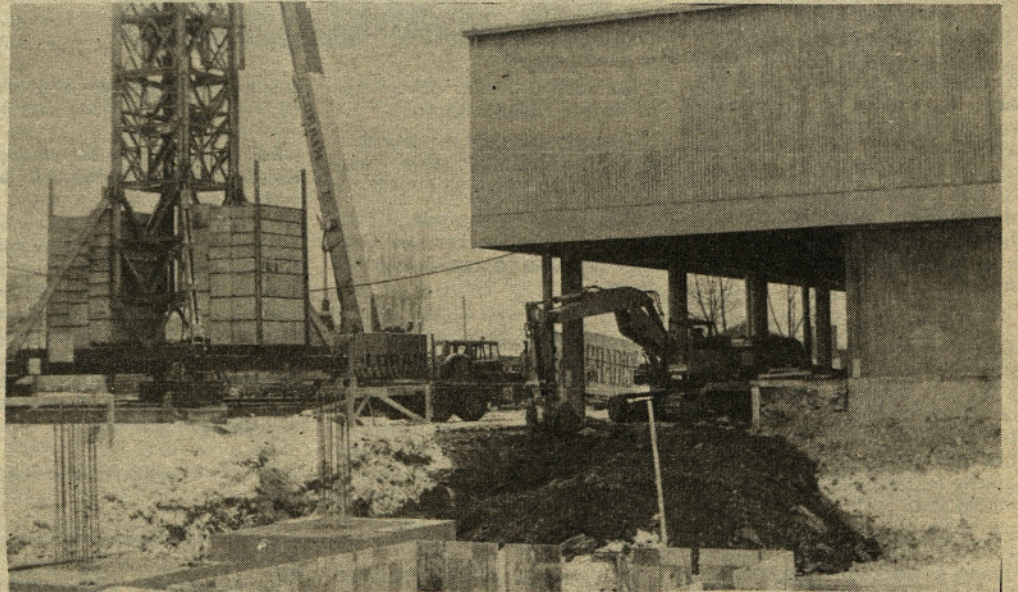
v popoldanskem času. Obrtniki morajo namreč časovno zelo dosledno izpolnjevati pogodbe.«

Januarja so evidentirali delegate v organe sklada in v njem bodo zastopani delavci in obrtniki enakopravno. Tako bodo samoupravno in enakopravno odločali o delitvi sredstev sklada, kar je, kot je povedal Jančar, ena prvih konkretnih oblik samoupravljanja.

Samoupravnega odločanja v zasebnem sektorju je zelo malo. Kot je povedal Emil Jančar, sekretar organizacije sindikatov delavcev, zaposlenih pri obrtnikih, so akcije sindikata podobne kot v združenem delu, rezultati pa različni. Aktivnost se nanaša predvsem na zagotavljanje enakopravnega položaja z delavci v združenem delu in uresničevanje kolektivne pogodbe.

Lani so bili osebni dohodki pri obrtnikih nekaj nad tisoč dinarjev višji od republiškega povprečja. Kot je povedal Jančar, so dobili za več dela tudi boljše plačilo. V več kot desetih primerih pa so delavci prejeli nižje osebne dohodke od zajamčenih. Kljub nizkim prejemkom se niso pritožili. Verjetno so prejeli denar na roko, niso pa razmišljali o socialni varnosti, ker jim jo sedaj zagotavlja kakšna druga oblika, je povedal Emil Jančar.

Marjana Matijec-Natek

V Nami poslovalnica Kompas

Sodoben potrošnik naj bi tudi pri nas dobil čimveč storitev pod eno streho. To in pa želja, da bi bila turistična organizacija Kompas bolj prisotna v žalski občini, so bili povod, da so v drugi polovici februarja odprli njihovo poslovalnico v Nami. Kot pravijo v Kompas, bo sodobnim nomadom že v Žalcu na voljo njihova celotna turistična ponudba: od informacij, organizacije potovanj, letalskih in železniških vozovnic ter sposojevanja avtomobilov. Prihranjena pa jim bo tudi pot do Celja in s tem dragocen čas.

Hkrati pa bo Kompasova poslovalnica na voljo mađarskim turistom, ki se že nekaj let ustavljajo v Žalcu. Le-ti potujejo izključno s Kompasovimi paketi in jim je naše mesto prvi stik z Jugoslavijo. Hkrati pa jim bo že Kompas nudil svoje usluge. Poslovalnica pa si obeta še več sodelovanja s hotelom Golding Rubin.

Z odprtjem žalske poslovalnice je to že druga Kompasova poslovalnica v Nami, prvo so namreč odprli v ljubljanski, v prihodnosti pa naj bi jih ustanovili v vseh njenih poslovalnicah.

V žalski Nami so tudi ponovno odprti prenovljeni prostori Beogradske banke.

—mn.

Le s trdim delom do uspeha

Potuhnjeno zimsko jutro leze v dopoldan. Jelenova Slavka iz Velike Pirešice je v hlevu opravila že vse potrebno. Do kosila, ko prideta s šihata domov njena poba, pa je še daleč.

Povabi naju v hišo na klepet. Še na pragu pove, da sedaj pozimi še gre, poleti pa je hudič, saj zemlja daje le toliko, kolikor ji tudi sam daš. Ona pa da »ni več mlada«, pa še za vse delo je največkrat sama. Posedemo se za veliko krojaško mizo, kjer njen sin Jurček v prostem času kroji moderne hlače fantom iz Pirešice.

Pod Slavkino hišo je speljana cesta na Studenec in Ponikvo. V Studencih pri Verdevovih je bilo pred vojno živo. Majhen grunt je preživljal starša in devet otrok. Slavka je bila šesta po vrsti. Kruha in mleka je bilo bolj malo pri hiši. Poleti je bilo v gozdu obilo borovnic in jagod, toda kaj, ko si pozimi o tem lahko le sanjal. Pa so le prišla toliko zaželjena dekliška leta; le da je dekliško sanjarjenje surovo pretrgala vojna. Z Jelenovim Lojzom iz Pirešice sta

se rada imela. Tako lepo je pel in igral je na harmoniko po vseh svatbah daleč na okrog, le njemu samemu se s poroko ni mudilo. Odšel je v nemško vojsko. Nanj jo je nato spominjala le okroglolična hčerkica. Pa je imela Slavka tudi druge skrbi.

Po Ponikvi, Studencih in okoliških vaseh so se med vojno kmalu pričeli pojavljati prvi ilegalci — aktivisti OF. Zanje je bilo treba opraviti nešteto poti. Odnesti in prinesiti poročila, obvestila o sestankih in podobne hudo konspirativne zadevščine: zdaj Urankarju (Rudi Cilenšek), zdaj doktorju Izaku, zdaj Dušanu Lemplu in še vrsti drugih. Tako od spomladi 1943 do septembra 1944. Takrat se je za družino Verdev pričela pravcata kalvarija.

Slavko, mamo, sestro in brata so 9. septembra 1944 aretirali Nemci in raztrganci. Pa ne samo njih. Tudi vrsto drugih. Slavki so njenega dojenčka dobesedno iztrgali iz rok. Živino so odpeljali ali kar poklali.

Slavka je spoznala vse postaje križevne poti: celjski zapori, kjer je bilo mučenje v samicah z obešanjem vsakdanje opravilo rabljev, nato mariborske zapore in Dachau.

V Ravensbrücku pa ni bila več Slavka. Postala je številka 85358. Slavka je tehtala 86 kg, številka 85358 pa le še 32 kilogramov. V krematoriju Ravensbrücka je februarja 1945. telo njene matere postalo pepel. V tistih zadnjih hudih dneh proti koncu vojne pa še 3000 Židov. Taboriščnice so noč za nočjo klicali na apele, gole, kjer so stale ure in ure. Čez dan so morale delati v peskovnikih, kjer so pogosto naletele na vrste mrtvih žensk, ki so bile položene lepo druga ob drugo.

Februarja 1945 so jih Nemci premestili v taborišče Braunschweig. Ker so zavezniki to taborišče noč za nočjo bombardirali, so jih peš naganjali v smeri Odre. Vse poti so kazele hude posledice bojev. Ob Odri pa so gospodovali že Rusi. Takrat so si lahko po dolgih mesecih privoščile požirek hrane, toplote pa ne, kajti bila je zima, hiše pa porušene.

Domov se je vrnila šele takrat, ko je cvetje z jablan okrog Studencev že odletavalo.

No, z Lojzom sta se navsezadnje le vzela. Bil je ranjen v nemški vojski, se priključil partizanom, pa ga je zopet zadelo. Za težko delo ni mogel prijeti, je pa po hiši in okrog nje raztegoval meh, da je njunih pet otrok imelo veselje. Njo pa je vedno klicala zemlja in živina. Tako kot danes. Sedaj harmonika molči, kajti Lojze se je že pred časom poslovil, čeprav je tako rad živel. Pa tudi s sinom Stankom se je nesrečno napletlo, tako da je sedaj za dva bolj sama.

Rada gre v družbo nekdanjih soborcev, da se razvedri in da katero rečejo. »Veš,« pravi, »če se smejiš, gre vse laže«. Le spomini ostanejo vedno enako grenki.

Tekst Cveta MIKUŽ
Foto Ljubo KORBER

Halo — SIP — Prosim!

Pod prsti se odvrti številka iz telefonskega imenika s strani 628 in v slušalki se zasliši znak, ki da vedeti, da tisti, ki mu telefoniramo, že sliši zvonjenje. Ne čakamo dolgo. Telefon nekajkrat pozvoni, nato pa nekdo dvigne slušalko in z druge strani žice se zasliši prijeten ženski glas: HALO, SIP, PROSIM... Jožica Pečovnik opravlja delo telefonistke v Sipu že dvanajst let, njena sestra Ana Dobrišek pa ji »pomaga« že dobra štiri leta, odkar se je v Sip preselila iz polzelske tovarne nogavic. Ana pravi, da je bilo delo v začetku izredno težavno, kajti uvajanje na zapletenost telefonskih števil strojne industrije je bilo vse prej kot zabavno.

Kako ocenjujete vaše delo?

Kot vsako delo ima tudi najino dobre in slabe strani. Delovni dan je odvisen predvsem od zveze in do osme ure zjutraj je še kar v redu, ko pa pričnejo z delom še ob-

čine, pošte, trgovine in druge delovne organizacije, pa v centralni nastane pravcati cirkus. Kopa sta pred kratkim pričeli obratovati telefonski centrali na Polzeli in v Žalcu, sva imeli v začetku nekaj preglavic z novimi telefonskimi številkami, vendar nama to sedaj ne povzroča več težav, obenem pa nama je sedaj s priključitvijo teh central delo v mnogočem olajšano.

Kaj vaju je vodilo, da sta se odločili za poklic telefonistke?

Po končani osemletki nisva imeli mnogo možnosti saj naju v marsičem omejuje slabovidnost, ki pa pri poklicu, kot je najin, ne predstavlja nepremostljive ovire, in tako sva kar zadovoljni, da lahko opravljava delo-enakovredno ostalim, kajti najino mnenje je, da je treba katerokoli delo opravljati z veliko mero prizadevanja, ne glede na to, kakšno je **Ali naleti-**

te kdaj tudi na nepravilen odnos drugih do vašega dela?

Tudi to se zgodi. Ljudem ne gre vedno vse po načrtu in če povrh vsega še ne dobijo zveze, takoj, ko pokličejo, iztresejo svojo jezo kar nanje ker sta najbolj priroki. Sicer pa se s Sipovci kar v redu razumeva, saj jima vedno radi pomagava in ustrezava, če bi radi kam telefonirali in če potrebujejo najino pomoč.

Ko pa smo ju povprašali, kaj si želita v bodoče, so bile njune želje dokaj skromne.

Samo žaluzijo bi bilo dobro napraviti na okno centrale, da naju poleti pri delu ne bi motilo sonce. Obenem pa si želiva, da bi bili tudi v bodoče z najinim delom v Sipu tako zadovoljni kot so sedaj, k čemer bodo prav gotovo pripomogle dobre zveze. Pa brez narekovajev seveda.

BRANKO KOBAL

Če se smejiš, gre laže

Da Zdenka Markovič nikoli ni popolnoma zadovoljna s svojim delom, rada bi naredila več in bolje, bo kar držalo. Le da moja tokratna sogovornica počne toliko stvari, da bi sama kar težko določila vrstni red pogovora. Zdenka pa me je kar sama rešila začetne zadrege in takoj spregovorila o svojem velikem veselju, glasbi. Del le-tega se ji uresničuje že z zaposlitvijo na osnovni šoli Peter Šprajnc-Jur, kjer poučuje glasbeno vzgojo mlade nadobudneže. Še več zadovoljstva in veselja pa ji je vodenje mladinskega pevskega zbora na šoli in dekliškega zbora žalske Svobode. Zdenki kot učiteljici tudi družbenopolitično delo ni deveta briga, saj je sekretar osnovne organizacije komunistov na šoli.

Že osmo leto se piše, od kar je začela z delovno zagnanostjo poučevati glasbeni pouk. Leta so ji prinesla izkušnje, ki so potrebne za tovrstno vzgojo. Kot mi je povedala Zdenka: »Prvo leto sem bila zelo popustljiva. Vse sem gradila na prijateljskih odnosih in mislila sem, da bom s tem dosegla večjo prizadevnost otrok. Pa sem se zmotila. V tej starosti učenci še niso sposobni doumeti, kdaj gre zares. Več mi pomeni, da imam dober učni uspeh, red in disciplino, kot pa da sem, na primer, najbolj priljubljen učitelj na šoli.«

O glasbi je spregovorila tako, da jo je kar veselje poslušati. Nevsiljivo, prav nič učiteljsko. Takole je nadaljevala: »Petje še ni glasbena vzgoja. Učenci morajo poznati nekaj domačih in tujih skladateljev. Navadila pa sem jih, da v razredu čimveč prepevajo. »Domače, narodne pesmi«. In čez nekaj časa je dodala: »O moderni glasbi se bolj malo pogovarjamo. Učenci sami ugotavljajo, kako kratko življenjsko dobo ima večina sodobnih skladb.«

Šele o vodenju obeh zborov se je Zdenka prav razgovorila. Še posebej je ponosna na uspeh mladinskega pevskega zbora, ki je lani na zveznem tekmovanju v

Celju dobil bronasto odličje. Le za las jim je ušlo srebrno.

»Samo točka nam je manjkala,« je skoraj razočarano rekla, »tako zadovoljstvo nikoli ni popolno.«

Zdenka pa se zaveda, da ta uspeh ni prišel kar čez noč. Ona in pa pevci so se zanj zelo prizadevali.

»Pri vsem tem učenci nimajo kakršnekoli posebne nagrade. Na takšnih tekmovanjih se srečujejo zbori, ki imajo različne pogoje dela. Nekateri imajo resnično najboljše pevce tudi v občini, priznane svetovalce, da o gmotnem položaju sploh ne govorim. Pri našem zboru pa sem vse, kolikor sem naredila, naredila sama,« je pribila Zdenka.

Z zborom je vsako leto treba začeti znova. Generacija pevcev se zamenja in v vsaki ni enako dobrih pevcev.

Najmanj pet mesecev trgeda dela je potrebno, da zbor zazveni, kot pravi Zdenka. Pravi zvok lahko izvabi šele v februarju ali marcu, takrat ko mine že polovica šolskega leta. Na vprašanje, kaj pričakuje od letošnjega zbora je rekla: »Ne vem še, če se bomo udeležili republiškega izbora mladinskih pevskih zborov. Kadar dobro premislim, niti nimam prave volje do tovrstnih tekmovanj. Prav zaradi različnih pogojev, v katerih delujejo ti zbori.«

Z novim dekliškim pevskim zborom je Zdenka zaorala ledino pred enim letom. Veliko truda vloga v to delo in ni ji žal, da se vozi na vaje iz Prebolde, kjer je tudi doma. »Veste, vsak bi moral imeti poleg službe vsaj še kaj. Meni sta to glasba in zbor. Ne bi se vpra-

šala, tudi če bi bile vaje dva večera.

Bolj kot problem s časom pa jo jezi, da je zbor po enem letu nekoliko zaspal.

»Dekleta končujejo srednjo šolo in ne vem, kako bo. V enem letu se ni dalo napraviti veliko. Požele pa smo ugodne ocene na občinski reviji. Zdenka pa je še dodala: Predvsem pa je žalostno, da v tako velikem kraju kot je Žalec ni mogoče dobiti dvajset deklet. Ni pravega interesa.«

Marjana Matijec-Natek

Življenje ni praznik, je delaven dan

Pogovor z Rakovo mamo Olgo iz Gotovelj je pravi užitek. Stara je 72 let, a leta skrbno skriva. In njen spomin je pravi studenček. Nič čudnega, saj izhaja iz trdne žolnirjeve družine v Zalogu. Sogovorniku v njeni družbi ni dolg čas, saj je njen besedni zaklad humorno bogat. Zna biti srčno dobra, pa tudi ostro kritična. Prepira s sosedi pa ne pozna.

»Ker se Janezek nauči, to Janez zna. Imela sem čudovit rodni dom in dobre starše. Oče je bil strog, mati bolj mila. Bilo nas je osem otrok, zdaj smo samo še trije. Oče in mati sta nas naučila ljubiti in spoštovati delo na kmetiji. Vse po pogovoru, življenje ni

Škafarjeva kmetija nad Gotovljami

S Škafarjeve kmetije je lep razgled na Savinjsko dolino. Iz Gotovelj je do nje po hribu speljana makadamska cesta, ob njej so njive in travniki, za domačijo pa še nekaj hoste. Lepa lokacija, prednost pa je tudi v tem, da je vsa zemlja arondirana.

Skozi dimnik pritlične hiše se je sukljal dim, znak, da je gospodinja, h kateri smo se namenili, doma. Drobna, a živahna ženica nas je čakala že na pragu in nas brž povabila v toplo kuhinjo ter posadila za mizo.

Ko je živel še njen oče in so še bile doma vse tri hčerke, je bila Škafarjeva kmetija ena najbolj imovitih v okolici. Poleg polja, na katerih je rasel tudi hmelj, so imeli vinograd in nasploh je bilo več zemlje pri hiši.

Po očetovi smrti je Marija ostala sama na kmetiji, ki ima še vedno osem hektarjev obdelovalne zemlje, v hlevu pa 10 goved, nekaj prašičev in kokoši, preveč za 50-letno gospodinjico. Mleko v glavnem odnesejo sosedje, ob letu pa prodaja iz hleva še po nekaj pitancev, vsega skupaj 2500 kilogramov. Za davke in življenje pridelava dovolj in vse kaže, da se je kar sprijaznila s samoto.

Od pomladi do jeseni ji pri delu pomagajo bližnji sorodniki, sedaj pozimi pa kar sama popravi pri živini. Nima televizijskega sprejemnika, le radijskega, in v hišo

prihaja časnik, dovolj, da zve, kaj se godi po svetu.

Za živino pridelava vso krmo doma, največ sena in nekaj koruze za priboljšek. Kruh peče kar sama, ker pravi, da je domač bolj okusen.

Ko gospodinja opravi pri živini, se zapre v hišo in še v kuhinji poprime za kakšno delo. Pred spanjem prisluhne novicam in prebere časnik in tako ji teče življenje brez večjih tegob.

Ker se ni poročila, ni otrok pri hiši, pa tudi ne naslednika, ki bi prevzel vajeti kmetije, ko bo gospodinja opešala. Sicer pa si je leta za pokojnino dokupila in tako bo s te strani na starost preskrbljena.

Ena sestra živi v Gotovljah, druga pa v Ljubljani. Večkrat pridejo in napolnijo hišo. Zato Marija veliko ne premissluje, kdo bo naslednik, ko bo napočil čas.

Z zadrugo in kmetijskimi pospevalci ima dobre stike, pitance prodaja preko zadruge, tam pa dobi mineralna gnojila in vse ostalo, kar potrebuje na kmetiji. Poleg hlevskega gnoja letno potrebuje na njive in travnike še po tri tone mineralnega gnojila. Drago je, a je zemlji potrebno, da obrodi.

Zaradi bližnje hoste pogosto prihaja srnjad in ji oskubi nekaj pridelka. Sicer pa je pri hiši mir in tega si gospodinja Marija tudi najbolj želi.

L. Trstenjak

ski in šiviljski tečaj. Kot zdravo in krepko kmečko dekle sem kljub trdemu delu imela lepo mladost.

Kljub obilici snubcev ji je življenje za zakonskega druga namenilo Rakovega Ivana, kmečkega sina iz Gotovelj, kateremu je povila štiri otroke.

»Med vojno sva se z možem kar dobro držala. Mož je sodeloval menda že kar od začetka, bil je zaprt, ni dosti manjkalo, pa bi ga bilj uštrlel. Nekaj smo po svo-

je prispevala tudi jaz, ko sem srečno noči vzela kruh iz peči in ga dala našemu borcu. Tudi brat Stanko je bil partizan. Kaj hočemo, mnogih ni več, ostali so le še spomini. Rada bi pozabila, pa ne morem...«

Na oči ji leže žalost, ko se spomne na dolgoletno bolezen, na nenadno smrt hčerkice Ide in zeta Staneta, na smrt moža Ivana.

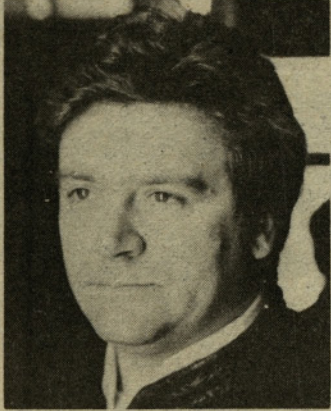
»Srečna sem, ko prideta hčeri Majda in Marjana z zeti in me obljamejo vnuki, ko čutim, da sta sin lvi in snaha Danica dobra z menoj, pa tudi vnuka Damjan in Marko sta moja zvesta spremljevalca. Rada hodim na izlete, sem med ljudmi, če le morem grem na prireditve, na proslavo, se povese- lim ob dnevu žena, ko se srečam z vrstnicami. Kljub letom zapoje- mo in zaplešemo, se spominjamo let, ko smo od zdravja kar kipele, ko smo složno ponavljale: »Življenje ni praznik, je delaven dan!«

Drago Kumer

V HOTELU ODPRLI GOLDING CLUB

S prireditvijo Miss topless v prvi polovici februarja so v žalskem hotelu odprli še Golding club, ki so ga preuredili iz bivšega kluba za mlade. Tako so popestrili svojo ponudbo in poskrbeli za zabavo ne več rosnih mladih občankov. Le-ti si bodo v novem lokalu občasnogledali tudi program, na voljo pa jim bodo še mešane pijače in razni kuharski koktaili. Gostje lahko v novem Golding klubu poslušajo boljšo umirjeno glasbo. Odrprijte zabavišča v Zalcu je ena od prvih akcij novega direktorja hotela, Stanislava Gržina, in kot objavlja, v hotelu skozi vse leto ne bo manjkalo prireditvev, ki bodo privabljale tudi domače goste.

Stanislav Gržina

preko javnih občil, je povedal Stanislav Gržina.

Poleg teh prizadevanj pa so v hotelu začeli urejati še notranjo organizacijo in med drugim posttrili kontrolo poslovanja.

Nedvomno bo novi direktor v svojih prizadevanjih tudi uspel. Izkušeni mu ne manjka, saj si jih je nabiral tudi v ljubljanskih restavracijah in pa v gostišču Slovan na Vrnskem. Tam je organiziral večere lovskih jedi, ribjih jedi in med drugim žabarijo. Tako so tamkajšnje restavracije napolnili gostje, ki se tam niso ustavili naključno. Čeprav, kot pravi Gržina, na Vrnskem še večino prometa ustvarjajo potniki avtobusov.

Za dobro delo je treba imati tudi ustrezne delavce in dodal: »Delovna zavest na Vrnskem je na visoki ravni in pri vsem, kar smo na novo uvajali, so delavci pridno pomagali.« Kako bo v Zal-

Joža Zagoščak

cu? »Predvsem bi morali za boljše delo ustrezne nagraditi natakarje in kuharje. Potem bi bolj upravičeno zahtevali od njih prijaznost in dobro postrežbo.« meni Stanislav Gržina.

Joža Zagoščak, natakarica v Golding klubu:

Zaenkrat se z obiskom gostov v Golding klubu ne moremo pohvaliti. Za vse pa, ki bodo prišli, mislim, da jih ne bomo razočarali. Poleg dobre glasbe so gostom na voljo drobni prizgizki, deloma jih dobijo že s konzumacijo. Postrežemo še s kanapeji, kuharskimi koktaili in mešanimi pijačami. Predvsem pa je vredno poskusiti kuharski koktail s škampi ali z artičokami.

Marjana Matijec-Natek

Foto: L. Korber

Na obisku v otroškem vrtcu

Čas, ki v njem živimo, nas vse bolj utesnjuje in marsikaj nimamo časa niti sami zase, zato smo takrat, ko se znajdemo pred odločitvijo, kam s svojim malčkom, pogosto v dilemi, kajti vsi starši si želijo, da bi v času, ko so v službi, na njihove otroke pazilo budno oko in jih varovala nežna roka. Zato se starši večinoma odločajo za varstvo otrok v otroških vrtcih, kjer zanje skrbijo vzgojiteljice in varuhinje, ki se s svojim delom trudijo, da bi bili začetni koraki v kolesje življenja karseda prilagojeni starosti in sposobnosti otrok, ki so jim zaupani v varstvo.

O delu in življenju v otroškem vrtcu smo se pogovarjali z vzgojiteljico NUŠO ŠRIBAR, iz prebolskega vrtca, ki je povedala, da je delo z otroki pestro, zanimivo in večji del prepleteno z igro, le da to ni stihijsko igranje, temveč usmerjeno vzgojno delo, in da mora vzgojiteljica, ki res hoče vestno opravljati svoje delo, poleg ljubezni do otrok občutiti še veliko mero odgovornosti in požrtvovalnosti, predvsem pa razumevanja do otrok, saj se tako lahko popolnoma posveti svojemu delu in ga opravlja, v nasprotnem primeru pa je bolj, da si poišče drugo zaposlitev, kajti človek, ki teh lastnosti nima, lahko pri takš-

nem delu napravi več škode kot koristi.

Starši so eden najpomembnejših dejavnikov v vzgoji otrok in vedno medsebojno sodelovanje obrodi sadove. Če tega sodelovanja ne bi bilo, bi za uspehe, ki jih skupaj dosegamo, porabili mnogo več časa in truda. Starši varovancev poznajo naše delo, s katerim jih obširno seznanimo v samem začetku leta na prvem roditeljskem sestanku.

Starši so večinoma zadovoljni, konflikti se pojavijo v primerih, ko se otrok prehladi, dasiravno je v takih slučajih kriva neprimerna obleka ali obutev, v kateri starši otroka pripeljejo v vrtce. Rado se tudi zgodi, da starši slišijo od otrok kakšno neprimerno besedo in potem je ogenj v stehi, češ, to se je naučil v vrtcu. Vendar v vrtcu posebno pazimo na pravilno

izražanje in govorico otrok, a se kljub temu kdaj zgodi, da pride med otroki do neprimernega izražanja. Če slišimo takšen način izražanja, jim na njim dostopen in razumljiv način pojasnimo, da te besede v vrtcu ne sodijo, zavedamo pa se, da gre v teh primerih za posnemanje odraslih. In ne samo tu, vedno so naši zavezniki pri ustvarjanju vezi med otroki in vzgojitelji prijazna beseda, sproščen pogovor ter medsebojno zaupanje in vem, da ni nihče bolj srečen pri svojem delu z otroki kot tisti, ki si zna odpreti vrata v njihov svet ter se zna zvižvati v njihovo otroškost in jo razume.

Nuša nam je še marsikaj povedala o svojem poklicu, med drugim tudi to, da bi se, če bi se spet morala odločiti za poklic, še enkrat izbrala delo vzgojiteljice. Branko Kobal

Kot pravi Stane Gržina, bo pridobitev gostov ena od najpomembnejših prizadevanj. Le tako se bo izguba hotela lahko zmanjšala, lansko poslovno leto je znašala še kar šestdeset milijonov dinarjev. V hotelu Golding Rubin se bo izboljšala kakovost uslug, ki naj bi ustrezala kategoriji hotela.

Velik problem je še vedno vse prevečkrat prazna hotelska restavracija. Le-ta naj bi se napolnila, kot pravi novi vodja, z dobro postrežbo in glasbo. Predvsem pa: »Privabiti bomo goste z raznimi prireditvami, srečanji in tekmovanji, ki bodo privabila ljudi iz Zalca in pa okolice. Hkrati s prireditvijo se bodo ljudje seznanili z našo gostinsko ponudbo in takrat jih ne bomo razočarali. Kajti: svetovanje prijateljev in znancev je vsaj tako pomembna reklama kot tista

Ko znanje zaorje ledino

V začetku februarja je občinska konferenca ZSMS Žalec Kmetijska zadruga Savinjska dolina v Trnavi organizirala občinsko tekmovanje MLADI IN KMETIJSKO STVO, na katerem so se pomerile ekipe mladih zadrugišnikov iz Petrovc, Braslovč, Polzele, Trnave, Griž, Vrnskega in Tabora.

Kviz je bil od vsega začetka zanimiv, vendar so se kljub hladni

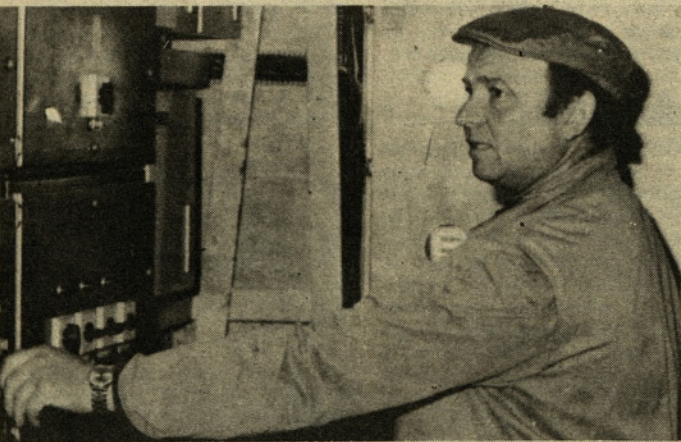
dvorani v Trnavi tekmovalci dobro ogreli, in ob vprašanjih, ki so odločala o prvih mestih, so tudi navijači vse bolj bodrili svoje ekipe in vsak uspešen odgovor nagradili s ploskanjem. Najzadovoljnejši pa so bili vsekakor navijači ekipe iz Tabora, saj ni bilo dvoma, da so se Milan Pustoslavšek, Renata Križnik in Matej Lesjak na kviz temeljito pripravili in tako os-

vojili tudi največ točk, 31, drugo mesto so zasedli člani ekipe aktivnih mladih zadrugišnikov iz Petrovc s 26 točkami, in poudariti velja, da so bili v do zadnjega vprašanja najnevarnejši tekmeči prvotvrsčenih iz Tabora. Uspešni so bili tudi Polzelani z 22 točkami, sledili pa so jim Braslovčje 21, Trnava 17, Griže 14 in Vrnsko 12 točk. B. Kobal

Z varčevanjem do cenejše toplote

Staremu pregovoru o zimi in gosposki tudi tokrat ne gre oprekati. Rek velja tako za gosposko kot za zimo, ki nas je pred kratkim presenetila s kar malce neobičajno debelo snežno odejo in nam s tem še povečala skrbi, kaj deti v peč, da bo v stanovnjaju topleje. Vendar ni povsod tako. Ni tako malo tistih, ki se zjutraj zbudijo na toplem, ne da bi zato morali prej po mrazu v klet po premog in drva. Zanje skrbi mož, ki ga v Zalcu dobro poznamo. To je ALFONZ PŠENIČ, ki ga večinoma kličejo kar Fonzi, kurjač v komunalni kurilnici na olje v Zalcu. Obiskali smo ga na njegovem delovnem mestu, zato je naš pogovor tekkel med brnjenjem črpalk in grelci na kotlih.

Fonzi pride vsak dan ob štirih zjutraj v kurilnico, v kateri se njegovo delo v marsičem razlikuje od dela kurjača, ki kuri na premog. Tu so lopato in rokavice zamenjala stikala, med katerimi se Fonzi počuti kot doma. Vse je dobro, pravi, le če je kurilnega olja dovolj. Tega pa skoraj nikoli ni, in venomer, smo v skrbeh da ga bo zmanjkalo prej, kot bo nabavljeno

drugo. Vprašali smo ga, kako so s temperaturo v stanovnjah zadovoljni porabniki toplotne energije na področju, za katerega skrbi in pravi, da je po njegovem zaveštanje stanovalcev na precej nizki ravni, kar zadeva varčevanje z gorivom. »Z drugačnim odnosom do toplotnega ogrevanja naših strank bi se dalo marsikaj spremeniti in prihraniti precej goriva, a je ljudem težko dopovedati, da je mnogo varčevne, če takrat, ko je stanovanje ogreto na primerno temperaturo, privijejo ventil na radiatorju, kot pa da odprejo okno. V teh letih, odkar kurim, se mi je že večkrat pripetilo, da sem šel po poti med bloki in ni bilo malo gospodinj, ki so hitele zapirati okna, ko so me videle,« se je jezil Fonzi in dodal: Ljudje pa se vendarle zavedajo, da moje delo ni tako preprosto, kot se na prvi pogled zdi, temveč odvisno od

mного dejavnikov, ki vplivajo na ogrevanje. Z gorivom moramo delati karseda varčno in zato ljudje ob spremenjenih temperaturnih razmerah marsikaj napačno presodijo, zakaj je temperatura v radiatorjih kakšno stopinjo višja od običajne, vendar je takšno stanje posledica varčevanja z gorivom in ne nespametno razmetavanje, zakaj bolj je obdržati v radiatorjih najnižjo delovno temperaturo, kot pa ohladiti kotle in jih potem ponovno segreti. In v takšnih dneh bi lahko stanovalci z razumnim ravnanjem prihranili marsikateri strošek.

Kako pa je letos s poravnavo mesečnih akontacij za ogrevanje, pa smo pred dnevi povprašali direktorja komunale tovariša Vilija Korenta, ki nam je povedal, da je položaj bistveno boljši kot prejšnja leta. Branko Kobal

Leta več vedo kot knjige

Krepko je že zakoračila v dvaindevetdeseto leto Terezija Grobler z Migojnic pri Grižah. Devet križev na okroglo pa je še ni toliko obremenilo, da ne bi mogla plesti, šivati, brati in postoriti še veliko drobnih opravil po hiši. Približno takšna je bila vsebina prijaznega pisemca, ki smo ga dobili v naše uredništvo. O tem pa bi se bilo vredno prepričati, smo rekli, zato sva z našim fotoreporterjem vzela pot pod nogo.

Odrpa nama je drobna ženica s snežno belimi lasmi. Vzravnanost se je postavila pri vratih. Ta že ne bo »taprava«, sem potihoma mislila, ko sem spraševala po Tereziji. Prijetno sem bila presenečena, ko je povedala, da sva se oglasila na pravem naslovu. Terezija namreč kaže najmanj dve desetletji manj, kot jih ima v resnici. Za devetdesetletnico se premika še malodane gibčno po hiši hčere Adice, kjer preživlja jesen življenja.

Tisto dopoldne je Terezija likala in krpala perilo. »Danes likam že od osme ure. Tole pa moram takoj poštiti, sicer bo ostalo.« je hitela razlagati Terezija in dodala, da ji sicer ne bi bilo treba, saj ima hčerko. Čas pa le hitreje mine, če kaj počne.

Kaj se ji je najbolj vtisnilo v spomin v njenih številnih letih življenja, kaj vse je počela, je bilo moje prvo vprašanje. Počasni sva poskušali zložiti njeno življenjsko zgodbo. Toda ni nama šlo najbolje od rok. Kot da so se letnice izbrisale iz spomina. Obstajajo le dogodki in za Terezijin spomin navsezadnje ni tako pomembno, kateri je bil prej, kateri kasneje.

Pomembno je, da je Terezija pri dobrih enaindevetdesetih letih še vedno čila.

Hišnega vogala se Terezija nikoli ni držala za vsako ceno. Rodila se je v Rožni dolini na Korškem, v takratni avstroogrski monarhiji. Nič posebnega se ne spomni iz otroških dni.

Poročila se je v Trstu z možem, ki je bil žandar sta potem živela še v Mariboru, Celju in Petrovčah.

Na svet so prihajali otroci, kar štirje so bili.

Zopet se pojavi sivina. Kot da so se kamenčki mozaika nagajivo poskrili. Tako do druge svetovne vojne. Dva njena otroka sta bila v partizanih, sin in hči, hčer je ubila vojna.

Terezijo sem rajši nehala utrujati z njeno življenjsko zgodbo. Pogovor je postal tudi bolj sproščen, ko je nanesel na leta, ki še niso tako oddaljena. Gube na obrazu so se ji kar nekolično zgladile, ko je pripovedovala, kaj vse počne. Pozimi se najraje zadržuje v hiši. Krajša si jih s spretnostimi, ki jih ne obvladajo veliko mlajše. Šiva in plete, rada pa vzame v roke tudi kakšno knjigo.

»Šivankino uho še najdem, je pripovedovala in hitro dodala: »Če je kdo blizu, ga pokličem na pomoč. Na »mašino« laže šivam.

Kakšen predpasnik še naredim, večjih stvari pa se ne lotim več. Za druge sem šivala še pred leti.

Pokojnina je bila majhna in mi je vsak dinar prišel prav. Dokler bom lahko še sama sebe »rihtala«, nikomur ne bom v napoto. Čeprav naj bi leta vedela več od knjige in časopisov, se letem Terezija še ni odrekla. Rada se oglasi tudi v griški knjižnici, da ji dajo kakšno knjigo na posodo. Malo za šalo, malo zares je rekla: »Berem tudi »doktor« romane in tiste zgodbe so mi kar všeč.« se je nasmehnila. Našega časopisa, Savinjskega občana, ne izpusti. Vsega ne prebere, je škoda časa, pravi. Najraje pa ima novice in zapise o ljudeh, ki jih pozna.

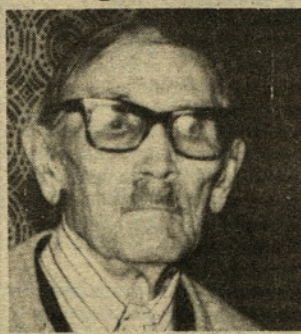
Oči in prsti Tereziji dobro služijo. Le z ušesi se ne more prav pohvaliti. »Operirana sem bila in od takrat bolj slabo slišim. Kupili so mi tisti aparat, pa se ga ne morem navaditi,« je govorila.

Takšni so njeni zimski dnevi. Na pomlad pa se bo zopet odpravila malo naokoli. Še v Žalec gre rada. V eno smer se pelje s hčerko ali z avtobusom, na drugo pa gre peš.

V Zalcu se nabere kar precej opravkov, nečakinja mora obiskati, na pokopališče, in malo pogledati po trgovinah...

Marjana Matijec-Natek

Ciril Krajnc

V 97 letu starosti se je za vedno poslovil od nas Ciril Krajnc iz Zabukovice, vztrajen

in zvest bорец za delavske pravice in udeleženec NOB od leta 1941.

Njegovo ustvarjalno delo se je začelo že leta 1918, ko se je zaposlil v rudniku Zabukovica, v katerem je delal polnih 42 let. Krajncova družina je bila vključena v delavsko gibanje, protifašistične akcije, že leta 1941 pa so bili politično opredeljeni in pripravljani za sodelovanje v osvobodilnem boju. Njihova hiša je bila zanesljiva, v njej so se shajali vodilni funkcionarji KP in NOV, med njimi Franc Rozman-Stane, Miloš Zidanšek, Dušan Kraiger, Anton Pečnik, v njej pa je bila tudi prva javka. Aktivnost v NOB pa ni ostala prikrita sovražniku in tako je bil Ciril 8. januarja 1942 aretiran in odpeljan v celjske zapore. Kljub hudemu mučenju ni ničesar izdal. Po vrnitvi iz zapora se je ponovno

vključil v NOB, novembra 1942 pa je sledila druga aretacija. Po spopadu partizanov z Nemci v njihovi hiši je moral Ciril v Stari pisker, od tod v mariborske zapore, nazadnje pa še v zloglasno taborišče Dachau. Po srečnem naključju je Ciril preživel vojne grozote, vsa družina pa se je aktivno vključila v obnovo porušene domovine.

Ciril pa je bil poleg borca za delavske pravice in osvoboditev domovine tudi pravi delovni tovariš. Rudarji, predvsem mlajši, so v Cirilu imeli vzornika in človeka, ki so mu zaupali. Prav na njegovo pobudo so mnogi odšli v NOB. Po osvoboditvi se je Ciril vrnil v zabukovsko jamo in sodelavce spodbujal k izgradnji lepše prihodnosti. Ciril-rudar in borec — nam bo ostal v trajnem spominu. Rađo Čilenšek

Tabor

Izglasovali samoprispevek

V krajevni skupnosti Tabor so se v prvi polovici februarja odločili za krajevni samoprispevek. S tako zbranim denarjem bodo v naslednjih petih letih zgradili mliško vežico, uredili ceste, kanalizacijo v Taboru, Lokah, Ponderju in Ojstriški vasi, adaptirali dom Partizana in napeljali nekaj novih telefonskih priključkov. Krajevni Taborja so se s sedeminšestdesetimi odstotki odločili za napredek kraja, in so se kljub slabemu

vremenu referenduma udeležili kar devetdesetodstotno.

Predsednica krajevne konference SZDL **Martina Krajnc** je povedala:

»Tako visok odstotek udeležbe na referendumu nam veliko pomeni. Mislim pa, da je bil že program tako pripravljen, da so ljudje v njem videli svoje interese. Dokazali so, da jim ni vseeno, ali

Tabor napreduje ali ne. Nas pa tako dobro izglasovan samoprispevek obvezuje, da bomo program, ki smo si ga zastavili, tudi uresničili. Poleg vseh ostalih bo nedvomno velika pridobitev prenova doma Partizana v dom krajanov in tako bodo dobila svoje prostore društva, ki so v naši krajevni skupnosti zelo aktivna. V prenovljenem domu bodo dobili telovadnico tudi taborski šolarji.«

-mn

Grize

Upokojenci aktivni

Prvo februarjsko soboto so imeli griški upokojenci svojo letno konferenco. Društvo upokojencev Zabukovica šteje 442 članov, letne konference pa se jih je udeležilo kar dvesto. Kljub temu da so njihove pokojnine zelo nizke, pa so za bolnišnico v Celju zbrali 348.700 dinarjev ali malo manj kot 1000 dinarjev na člana, ob tem pa je društvo prispevalo še dodatnih 50.000 din.

Člani so lepo uredili svoj dom, v katerem nudijo gostoljubje tudi

ostalim društvom. Med drugim odstopijo dom v Fiesi vsako leto osnovni šoli Griže, ki v njem pripravi poletno šolo v naravi.

Društvo je znano tudi po tem, da organizira različne prireditve za svoje člane, ki so tesno povezani s krajem, v katerem živijo. Marsikdo je prepričan, da bodo prav upokojenci med prvimi, ki bodo glasovali za samoprispevek v kraju, saj so prav oni tisti, ki razumejo skupno zbiranje sredstev za rešitev krajevnih problemov.

-fj

Polzela

Premiera »Kje je meja«

Dramska skupina DPD Svoboda na Polzeli se je sredi tega meseca prvič predstavila s pevoigro Josipa Ogrinca-Beline *Kje je meja*.

Po besedah režiserja Jaka Jarišča so to delo izbrali iz klasične

slovenske dramatik ter tako prisluhnili željam občinstva.

V spevoigri nastopajo Franci Uratnik, Vlasta Pšakar, Dora Gračner, Igor Pungartnik in Stane Romih ter godci Stanko Novak,

Miran Strah, Matjaž Jeršič, Franci Ožir; od zunanjih pa pomagata Saša Kump scena in Marjan Belina. Za luč in efekte skrbi Izidor Kuhar, šepetalka pa je Tanja Cunk.

T. TAVČAR

Žalec

Zapisnik pripoveduje

Zapisnik, da bi pripovedoval? Ne, to je pripoved 2013 rednih članov invalidov in 1234 podpornih članov. Številna družina za srednje veliko občino. Skupaj 3247 članov. Ob tolikšnem številu se človek skoraj zgrozi, saj marsikdo, ki je zdrav, skoraj ne razmišlja, da je v njegovi okolici toliko invalidov. Res pa je, da je zelo veliko podpornih članov, ki po svoji srčnosti prispevajo v društveno blagajno te velike družine invalidov, ki vzorno in humano poslujejo.

Najvišji organ je skupščina društva, glavna gonilna sila pa je sedemčlanski izvršni odbor, poleg katerega deluje še vrsta odborov: samoupravne kontrole, disciplinsko sodišče, komisija za šport in rekreacijo, za oddih in izlete, za socialna vprašanja in komisija za podeljevanje priznanj. Imajo pa tudi komisijo za ljudsko obrambo in samozaščito.

Kaže, da samouprava dobro deluje. Besede in sklepi so stvar-

na dejanja. Tako so v letu 1985 pridno planirali, šahirali, plavali, streljali, ribarili, kegljali, balinali, igrali namizni tenis, se udeleževali pohodov in izletov k raznim obeležjem.

V preteklem letu so praznovali tudi petnajstletnico obstoja društva, ki so jo še posebej svečano obeležili.

Sredstva, ki jih prispeva Zveza društev invalidov Slovenije, ne zadostajo za redno dejavnost, zato se poslužujejo raznih oblik za pridobitev dodatnih sredstev. Prirejajo razna tekmovanja, srečolove, zbirajo stara oblačila, obutev, oglase in še bi lahko naštevali, zelo veliko pa prispevajo v društveno blagajno tudi občani, precej je tistih, ki poverjenikom društva nikoli ne odklonijo svojega prispevka. Člani plačujejo minimalno članarino, precej višja pa je članarina izrednih članov, saj le na tak način lahko namenijo del sredstev za usposabljanje invalidov, za razreševanje njihovih sta-

novanjskih vprašanj, za denarne podpore, izobraževanje. Lani je kar 223 invalidov prejelo denarno pomoč. Precej so jih obiskali, predvsem nepomične, z darilnimi boni. Čeprav jim pri delu pomagata tudi republiški RK in občinski odbor RK, pa slehernemu invalidu v občini le ne morejo nuditi potrebne pomoči, saj je draginja iz dneva v dan večja, društvena blagajna pa je vse prehitro prazna.

Društvo invalidov v naši občini, njegov izvršni odbor in vrsta poverjenikov, se torej v svojem humanem delovanju srečujejo z vrsto težav, ki pa jih prav zaradi srčne skrbi do tistih, ki so v življenju prikrajšani za najdragocenejšo, to je zdravje, iz leta v leto nekako premagujejo z zavestjo, da na vsaka vrata le ne potrkajo zaman in da srčna kultura v vsakdanjem pehanju za dobrinami le še ni povsem izumrla.

Drago Kumer

Braslovčani gostovali v Šmihelu

V začetku meseca je dramska skupina Prosvetnega društva Braslovče, ki jo vodi Anica Brišnik, gostovala v Šmihelu na avstrijskem Koroškem s komedijo Babilon ali zmešnjava nad zmešnjava. Društvi iz teh dveh krajev imata kulturne in prijateljske stike že osem let. O tem zadnjem srečanju nam je predsednik Kulturno prosvetnega društva Šmihel, Karel Gril povedal: »Naše sodelovanje, ki se je pričelo pred osmimi leti, se od srečanja do srečanja pogloblja in prerašča v pravo prijateljstvo. Nazadnje smo bili v Braslovčah nekaj dni pred koncem leta, ko so naši lutkarji na braslovški šoli gostovali z igrice Letača žaba. Tudi letos bomo prišli v Braslovče, toda sedaj je še prezgodaj, da bi lahko povedal, kaj vam bomo predstavili.« Anica Brišnik, ki je pobudnica tega sodelovanja in režiserka že mnogih del, pa pravi: »V Šmihelu gostujemo zelo radi, vsakič smo pristrčno sprejeti. Mi skušamo to gostoljublje vračati, saj nam ne gre le za formalnost obiskov, temveč je posredi globoko prijateljstvo. Veseli nas, da je tudi pri zadnjem našem gostovanju bila dvorana polna.«

T. TAVČAR

Razvejana dejavnost

Na letni konferenci so člani Prosvetnega društva Svoboda Polzela pregledali delo in si zastavili obširen program za letos. Poročilo o delu je podal predsednik Stanko Novak in poudaril, da je bilo delo moškega in mešanega pevskega zbora, vokalne skupine Lastovka, gledališke skupine, ansambla Slovenije, tamburaške skupine in plesne skupine, kino sekcije, društvene knjižnice, razstavnega salona Komenda in poletnih kulturnih prireditev uspešno. Za leto so sprejeli v program dela povečanje števila članov v vseh sekcijah ter ureditev galerije Darinke Pavličič-Lorenčak.

T. T.

Vabilo k sodelovanju

Odbor za kulturne prireditve pri krajevni skupnosti Prebold vabi k sodelovanju za popestritev praznovanja občinskega praznika, ki bo v času od 1. do 7. julija letos v Preboldu, vse posameznike, ki se ljubiteljsko ukvarjajo s slikanjem ali izdelovanjem manjših skulptur.

Letošnji kulturni program želijo popestriti z razstavo likovnih del in plastike, zato vabijo vse, ki žele sodelovati, da sporoče svoj naslov in kratak opis izdelka (velikost, tehnika, motiv) na krajevno skupnost Prebold, kjer bodo sprejemali prijave do 18. aprila 1986.

Skriti talenti Prebolda in iz njegove neposredne okolice, nudi se vam torej prilika, da svoje stvaritve predstavite širšemu občinstvu, zatorej korajža velja!

Zakaj tako?

Občani v žalski Ljubljanski banki zadnje čase vse pogosteje negotujejo nedolnimi vrstami pred blagajni. Nema lokrat se tudi dogaja, da dela le ena blagajna. Prav gotovo so vzrok za to tudi kadrovske težave, kar pa dolgih vrst nikakor ne opravičuje. Občanu je poglavitna hitra in solidna bančna storitev, saj mu v bitki s časom tudi le-ta pomeni denar, banka pa je dolžna, da mu omogoči, da kar najhitreje pride do svojega denarja.

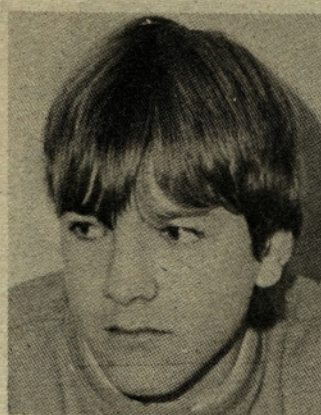
Res je, da se je v zadnjih letih v Žalcu znatno povečalo število varčevalcev in koristnikov bančnih storitev, banka pa prostorov ni prav nič pridobila, vendar tudi to ne opravičuje dolgosti čakalne dobe. Nekaj bo torej treba ukreniti, da se bodo razmere glede vrst v Ljubljanski banki spremenile in to v občanovo korist.

USPEŠNO DELO TURISTIČNIH DRUŠTEV

Minuli teden so se na letnih konferencah zbrali turistični delavci TD Šempeter in Braslovče. Iz poročil je razvidno, da je bilo delo obeh društev uspešno, podelili so več priznanj za urejeno okolje ter si zastavili nove načrte dela za letošnje leto. O delu obeh konferenc bomo poročali v naslednji številki. T. TAVČAR

Kako je bilo med počitnicami?

Grizani na Gozdniku

Vasja Jančec

Breda Bračko

Počitnice so lahko prijetne in koristne, čeprav stari v tem času delajo. Le malo volje je potrebno in že je poskrbljeno za najmlajše. To so dokazali griški šoli, ko so organizirali taborjenje na Gozdniku.

Petindvajset otrok in pet odraslih je preživelo tri prijetne dneve taborjenja v lovski koči. Kako je bilo, so nam sami povedali:

Vasja Jančec, vodnik: »Letos sem že četrti preživel del počitnic na taborjenju, že drugič pa sem vodnik. Takšne počitnice so zelo prijetne in še vreme nam je ustreglo. Bal sem se že, da ne bo snega. Na taboru imamo tri skupine; najmlajši so Murni, potem so Medvedki in Čebelice ter taborniki in tabornice. Dopoldan imamo gozdno šolo in razne taborniške igre. Popoldan pa se smučamo.«

Breda Bračko, vodja tabornikov: »Smučanje je za tabornike bolj nagrada, potem ko uspešno izvedejo program taborniških veščin. Dnevni red se prične s popraviljem postelji, sledita telovadba in zbor. Otroci se spoznavajo z vsemi taborniškimi veščinami, ki jih je mogoče izvajati pozimi. Tako si pridobivajo znanje z igrami, kot so na primer iskanje ranjenca, zaklada in lov na lisico. Nekateri so prvič na taborjenju in tako so preživel prvi dan in noč brez staršev. Tako se učijo samostojnosti.«

Uroš Zapušek, tabornik: »Tukaj na Gozdniku je lepo, še posebej ta-

krat, ko se gremo smučat. Seveda imam s taborjenjem že izkušnje, saj sem bil pozimi že dvakrat in prav tako tudi poleti. Letošnje počitnice so zanimive. Prvi teden sem jih preživel v Slovenskih Konjicah. Škoda je le, da bo čas počitnic prehitro minil.

Valentina iz voda Murnov: »Na taborjenju sem prič. Čeprav hodim še v vrtec, mi tukaj po starših ni prav nič dolgčas. Najraje od vsega smučam, zanimiva pa so tudi taborniške igre. Po vsem, kar počnem, mi vedno zelo prijata malica in kosilo, ki sta okusna. Večere si krajšamo z družabnimi igrami in na enem od teh sem dobila taborniško ime. Krstili so me za Lisico.«

Taborjenje na Gozdniku ni bila edina počitniška dejavnost, ki jo je letos organizirala griška šola. Otroke so vozili še na smučarski tečaj na Gozdnik. Pa tudi šolska vrata so bila odprta za posamezne aktivnosti. Pohvale vredno ni kaj.

Uroš Zapušek

Valentina

Smučanje na kupu zemlje

V Žalcu se je na nezravnem kupu zemlje ob novem naselju skraj vsak dan smučala in sankala skupina otrok, ki so si tako našli za poselitev med počitnicami. Vprašali, smo jih kaj vse so še počeli, v štirinajstih dneh.

Tanja Dolar: »Dopoldan sem sama doma, ati in mamica sta v službi. Zjutraj mi mamica pripravi kruh, za jezo pa si potem še sama pripravim sok.

Dopoldan se sankam in igram s prijatelji, dokler ne prideta domov starša. Ko pride mamica, skuha kosilo.«

Igor Kelenberger: »Včasih med

počitnicami res ne vem, kaj bi počel. Tako sem danes pripeljal na sneg sedesdvega malčka. Nekaj časa sem bil pri babici v Radljah ob Dravi. S starši smo šli tudi smučat v Liboje. Mislim, da bi med počitnicami morali bolj poskrbeti za tiste, ki ne hodijo smučat.

Tako smo včasih prepuščeni sami sebi.«

Tanja Dolar

Igor Kelenberger

V Žalcu nič novega

Podobno kot lani, je bilo tudi v Žalcu med letošnjimi počitnicami. Šolske duri so bile zaprte. Na njih pa je viselo sporočilo o začetku smučarskega tečaja. To pa je tudi vse, kar se je dogajalo med počitnicami.

Otroci bi bili seveda najbolj veseli, če bi lahko ves čas počitnic preživeli s starši. Ker pa ni tako, bi moral kdo poskrbeti, da jim med počitnicami ne bi bilo preveč dolgčas. Tudi letos ni bilo ne matineje, ure pravljic, telovadbe, likovne dejavnosti in morda še česa. Počitnice so se tako spremenile v obilico časa, zapravljenega za pohajkovanje. Mar bi bilo tako težko organizirati

vsaj dve ali tri dejavnosti? In če bi se še nekoliko bolj odškrnila šolska vrata, bi bil del problema že rešen. Prav gotovo bi bilo dovolj otrok, ki bi to s pridom izkoristili. Pa saj ne mislimo, da bi morali prav vsi prihajati na nekakšno organizirano preživljanje počitnic. Ustregli bi vsem, ki se ob dopoldnevih nimajo kam dati. Za najmlajše je takšno preživljanje še celo nevarno.

KČo naj bi med zimskimi počitnicami poskrbel za žalske otroke, nam je vsem več ali manj jasno. To sta Društvo prijateljev mladine in šola. Pa se bo to kdaj tudi zgodilo? mn

Mladi na Ložnici spet kažejo voljo do dela

Pri pregledu aktivnosti po posameznih OO ZSMS smo na Občinski konferenci ZSMS ugotovili, da je bila OO ZSMS Ložnica v letu 1985 med manj aktivnimi. Lani mladi na Ložnici z rednimi izjemami niso sodelovali niti pri gradnji gasilskega doma, v katerem je tudi zanje predviden ustrezen prostor. Prav zaradi tega smo z Občinske konference ZSMS večkrat poskušali aktivirati OO ZSMS Ložnica. Vedno se je zataknilo pri predsednici OO ZSMS Anji Krajnc, ki ni kazala prave volje za delo.

Na srečo pa je na Ložnici veliko mladih, ki se zavedajo, da je potrebna delavnost, delovna disciplina, odgovorno opravljanje

vseh nalog in da mladi nimajo le pravic, ampak tudi prenekatere dolžnosti, iz katerih izhajajo pravice.

Prav zato so se mladi na Ložnici 31. 01. 1986 sestali na volilno-programski konferenci. Izvolili so novo vodstvo in sprejeli okvirni program dela za prihodnje leto. Prva naloga, ki so si jo zadali, je priprava proslave za 8. marec. Pomoč pri organizaciji so ponudili tudi gasilci.

Za predsednico OO ZSMS Ložnica je bila izvoljena Breda Bračko, za člane predsedstva pa mladinci, ki imajo dovolj dobre volje za delo v OO ZSMS Ložnica.

J. Koš

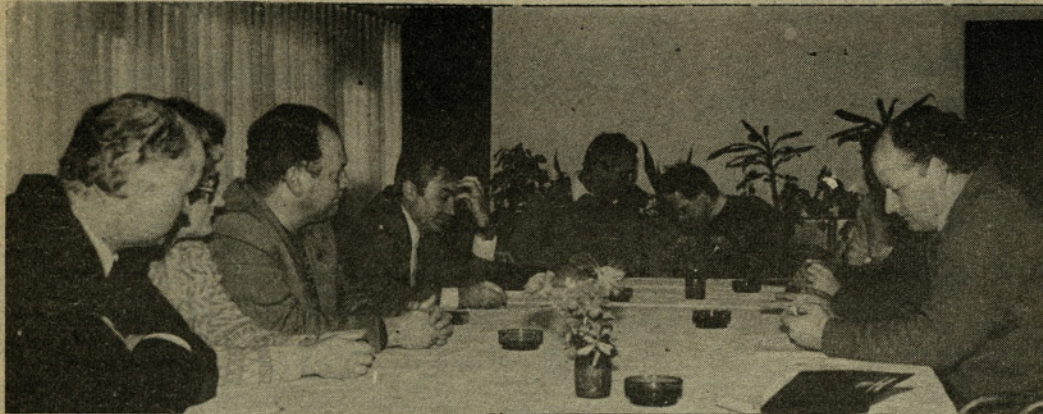
Povabilo na prijeten večer

23. februarja ob 16. uri bo dramska skupina kulturnega društva VELIKA PIREŠICA v prenovljenem gasilskem domu v Veliki Pirešici uprizorila premiero V. Levstika KASTELKA—GADJE GNEZDO v režiji Jožice Ocvirk iz Žalca.

To bo prva predstava v prenovljenem gasilskem domu in tretja, odkar deluje kulturno društvo Velika Pirešica.

Branko Kobal

Delegacija Partizana na obisku v občini

V občini Žalec sta se mudili delegaciji Partizana Jugoslavije in Partizana Slovenije, ki sta ju vodila predsednik predsedstva Partizana Jugoslavije Rade Čanak in predsednik predsedstva Partizana Slovenije Marko Mrak.

Obiskali so Tekstilno tovarno Prebold in bili gostje krajevne skupnosti Prebold. Pogovora so se udeležili predstavniki Zveze telesnokulturnih organizacij, občinskih družbenopolitičnih organizacij, predstavniki društev Partizan iz občine Žalec ter predstavniki krajevne skupnosti Prebold. V pogovoru je bilo povedano, da je športna rekreacija v žalski občini usmerjena na množičnost tako da je dostopna vsakomur, pa tudi finančna sredstva so

bila v večji meri namenjena za izgradnjo ali posodabljanje športnih objektov. Kritično je bilo ocenjeno delo mladih, ki se še premalo množično vključujejo v športne aktivnosti. Prav tako je potrebno, da vsa društva in organizacije uskladijo svoje akcije, ker bomo le tako dosegli množičnost.

V društva Partizan moramo vključevati najmlajše, mladino, kmete, delavce, upokojence in invalide. Moramo jim zagotoviti primerne programe, ki bodo zanje zanimivi in prilagojeni njihovim fizičnim sposobnostim. Poskrbeti bo potrebno za stalno — trajno rekreacijsko dejavnost, ki bo vključila samo občasne aktivnosti,

večkrat tudi samo sezonskega značaja.

V delovnih organizacijah bo potrebno uvajati rekreativne odmore, kar je v nekaterih kolektivih že stalna praksa, pokazali so se že tudi prvi rezultati dviga produktivnosti. Zavzemati se moramo, da združimo šport z rekreacijsko dejavnostjo in ostanemo pri ljubiteljstvu, saj je le to porok za uspešno delo na področju telesne kulture, je bilo rečeno na posvetu.

Zaključne besede razgovora pa so izvenele s pozivom:

»V vsako krajevno skupnost društvo Partizan, v vsako delovno organizacijo športno rekreacijo.«

Tekst in foto L. Korber

Nepozabno srečanje

Zadnjo soboto januarja je krajevna skupnost Gomilsko v sodelovanju s krajevno organizacijo Rdečega križa pripravila srečanje krajanov, starih sedemdeset in več let. Najprej jih je v imenu krajevne skupnosti pozdravil predsednik sveta Rado Šmid in jih seznanil z delom ter načrti v prihodnjem obdobju. Učenci podružnične osnovne šole Gomilsko so pripravili prisrčen kulturni program. O srečanju so nam nekatere povedali.

Tončka Cizej: »Kljub 81 letom sem kar dobrega zdravja. Sem med starejšimi krajanji v naši krajevni skupnosti, upala pa sem, da se bo srečanja udeležilo več naših vrstnikov. Hvala vsem in nasvidenje drugo leto.«

Tončka Cizej

Božič Matilda

Božič Matilda: »Pri zdravju nisem najbolj, pa sem se vseeno potrudila in prišla na srečanje. Res je lepo, da se nas tako

spomnijo, saj drugače tako nikamor ne grem. Tudi program mi je bil všeč, dosti pa je bilo tudi smeha.«
T. TAVČAR

Kljub zimi aktivni

Kljub zimskemu času se planinci naše občine udeležujejo raznih pohodov, organiziranih v počastitev spomina iz časov NOB. Tako so se januarja udeležili pohoda po poteh I. Pohorskega bataljona Osankarica—Rogla. Večurnega pohoda v težkih zimskih razmerah se je udeležilo več kot sto planincev iz naše občine.

Prvo februarso soboto je bil pohod po poteh XIV. divizije: Dramlje—Stranice, katerega organizator je bilo Planinsko društvo Dramlje. Žal se je zaradi zimskih počitnic pohoda udeležilo manj pohodnikov, nekaj pa jih je bilo iz PD Zabukovica, Žalec in Polzela. Večurni pohod je potekal v težkih razmerah, saj sta ga spremljala sneg in močan veter.

Zimski čas je čas predavanja, često pa se ga udeležuje kar veliko slušateljev. Eno zadnjih je bilo predavanje o lepota Alp in o vzponu na Kavkaz, ki se ga je udeležilo 70 planincev. Ob zaključku pa so dvem cicibankam v okviru planinske sekcije Juteks za izpolnjene pogoje podelili značko Ciciban planinec.

— fj

Dvakratna zmaga

Strelska družina Žalec je prejšnji mesec pripravila družinski prvenstvi v streljanju z zračno puško za zlato puščico (od 600 krogov in od 400 krogov). Obe tekmovalni sta šteli za kvalifikacije za občinska tekmovanja obeh razredov.

Obakrat je zmagal Rudi Kotnik in tako poleg družinske zlate puščice osvojil še naslov družinskega prvaka, Justin Smrkolj je bil drugi, Mladen Melanšek pa tretji. V tekmovanju od 400 krogov je bil drugi Franc Kotnik, tretji pa Jani Pukmajster. Normo za občinska tekmovanja v obeh kategorijah je doseglo osem strelcev.

A. Čehovin

Uspešni v republiški ligi

Po krajši krizi so s svojim uspehom zopet opozorili nase člani kegljaškega kluba Tekstilna Prebold, ki so na tekmovanju v II. slovenski ligi — vzhod premagali trenutno vodečo ekipo KK Fužinar iz Raven in si s to zmago povečali možnosti za obstoj v drugi slovenski ligi.

Za ekipo Prebolda je največ kegljev podrl Golavšek 896; sledili pa so mu: Pinter 893, Raspotnik 862, Divjak 798, Hlade 835 in Jakopovič 838. Skupno so dosegli 5122 točk, kar je 21 več kot kegljači Fužinarja. Na posnetku divjak.

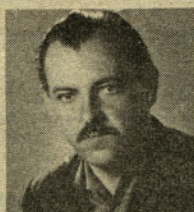
Branko Kobal

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, brata in strica

Ivana Cokana

Ki nas je zapustil star šele 56, bo težko preboleti resnico, da ga ni več med nami.

Prisrčna hvala vsem za cvetje, za poslovljene besede in vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala tudi godbi na pihala. Prisrčna hvala tudi vsem sosedom v naselju »Provizorji« za veliko denarno pomoč.

Žena Jerica, sinovi Janko z družino, Milan in Mirko, sestre in ostalo sorodstvo

Tudi živali potrebujejo človeško toplino

Naključje je nanese, da sta se Dragica in njen bratec s Kotnikove domačije pod Goznikom potikala lanskega junijskega dopoldneva po gozdu in zaslišala žalostno cviljenje. Pohitela sta na kraj, od koder je prihajal glas. Našla sta ranjeno srnico, ki jo je napadla lisica. Bila je sama in popolnoma izčrpana. Ker bi brez pomoči v gozdu zagotovo poginila, sta jo odnesla domov, jo tam hranila in pozdravila. Ker pa so lovci, ki so vsakdanji gostje pri Kotnikovih, videli, kako Dragica pridno skrbi za srnico, so ji prinesli za družčino še dva srnjačka, ki pa

sta ju Dragica in njen brat prav tako negovala.

Čas je mineval, Pikica, Miki ter Bambi so rasli s pomočjo vsak svoje stekleničke s cuceljem, ker vsi iz ene niso hoteli piti. Pri Kotnikovih jim je bilo lepo. Prišla je jesen in ker so Dragičini junaki že dovolj odrasli, se je odločila, da jih izpusti v naravo, kjer je njihov pravi dom. Ob slovesu je potočila tudi nekaj solz. Minil je dan, pa tudi noč. Ko pa je naslednjega jutra že iz navade pogledala proti ogradi, ni mogla verjeti svojim očem. Srnjačka in srnica so se vrnili. Tako je prijateljstvo in nave-

zanost med njimi rasla še naprej in traja še danes, ko je na Gozniku zima in je snega do kolen.

Narava je v tem času skopa s hrano, srnjačka in srnica pa so pri Kotnikovih vsakodnevno nahranjeni. Dragica in njen brat pa se z njimi tudi večkrat poigrata.

Tako je spet zmagala ljubezen in človečnost do narave, ki je z dneva v dan bolj ogrožena.

Obvestilo

Odvetnik JANKO GEDLIČKA obvešča stranke, da se je preselil v nove poslovne prostore: Žalec, Kardeljeva 29 (nasproti avtobusne postaje), telefon: 713-792

Ob obisku pri Kotnikovih, ko je Pikica prišla k Dragici po toplo mleko. Tekst in foto L. Korber

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in tasta

Edija Kolenca
z Brega pri Polzeli

se zahvaljujemo vsem, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti, mu darovali vence in cvetje ter nam na kakršenkoli način pomagali ob najtežjih trenutkih. Posebna hvala govornikom za poslovljene besede in duhovniku za opravljen obred. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in prababice

Julijane Janc
iz Ltkove vasi

se iskreno zahvaljujemo sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Iskrena hvala govorniku za poslovljene besede, pevcem za odpete žalostinke in duhovniku za opravljen obred.

Žalujoči: Vsi njeni

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta

Alojza Leskovška
iz Ojstriške vasi

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za pomoč, izraženo sožalje, poklonjeno cvetje in za prispevke v dobrodelne namene. Hvala gasilec, govorniku, pevcem, duhovniku za lepo opravljen pogrebni obred in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Tabor, Prebold, 25. 1. 1986

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob tragični izgubi dragega sina in brata

Maksimiljana Drega
iz Andraža pri Polzeli

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, znancem in prijateljem za darovano cvetje in izraze sožalja. Posebna hvala tovarišu Srečku Čatru, govornikom za poslovljene besede, pevcem za zapete pesmi in duhovniku za opravljen obred.

Žalujoči: mama, brat Štefan, sestri Ivica in Jožica z družino

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta in dedka

Karla Kmety
iz Prebolda

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala družini Čestnik in Turnšek za nesebično pomoč, hvala KS Prebold, govorniku tov. Hermanu, pevskemu zboru in duhovniku za opravljen obred.

Žena Ljudmila, hči Milica, vnukinji Irena in Simona

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, dedka

Franca Plaskana
iz Žalca, Velenjska 7,

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti ter z venci počastili njegov spomin. Iskrena hvala govornikom, Zvezi borcev NOV Žalec, Gasilskemu društvu Braslovče, pevcem, duhovnikoma za opravljen obred, vsem sosedom, prijateljem in znancem.

Žalujoči vsi njegovi

ZAHVALA

Ob prerani izgubi našega dragega brata

Jakoba Malovška
iz Lok pri Taboru

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se kolektivu TT Prebold, pevcem, godbi in govornikom za poslovljene besede, enako tudi gasilskemu društvu Grajska vas in duhovniku za opravljen obred.

Iskrena hvala še posebej stremžemu osebjem in medicinskim sestram Doma oskrbovancev na Polzeli, ki so mu lajšali zadnje ure življenja.

Žalujoče sestre

DA NE POZABIMO

V Grižah prvi kulturni dom

Naj ob letošnjem kulturnem prazniku in tokratni podelitvi Savinjskih nagrad poudarimo, da je med nagrajenci tudi Svoboda Griže, ki letos praznuje 65 let. Priznanje sprejema tudi ob 60-letnici, ko je leta 1926 razvila svoj prapor in nanj napisala »Proletarci vseh dežel — združite se!« To geslo je morala že čez dve leti izrezati, vendar so člani Svobode kljub temu bili vedno v prvih vrstah boja za delavske pravice. V Svobodi, kasneje Vzajemnosti, so delovali komunisti, skojevci in tvorili jedro I. Savinjske čete, ustanovljene julija 1941.

Takoj po osvoboditvi so začeli v Grižah graditi zadrudni dom. Dela so kmalu zastala, dokler niso gradnje prevzeli Svobodaši in zabukovski knapi. »Pljunili so v roke« in letos je že 30 let od svečane otvoritve doma prvega kulturnega doma v naši dolini. Ob njem so zgradili letno gledališče, ki je bilo predano svojemu namenu leta 1953.

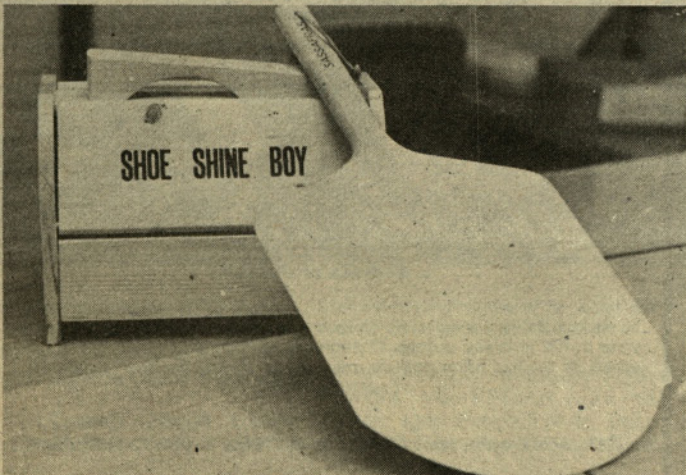
Da znajo kulturniki prisluhniti preteklosti, da imajo čut za tradicije, da se zavedajo temeljev, na katerih gradijo svoj razvoj, potrjuje tudi delo gledališčnikov iz Vrbji, kjer so gledališčniki pripravili Večer v čitavnici v spomin na prvo slovensko igro, ki je bila leta 1885 v Žalcu. Žalčani in okolišani so tedaj zopet potrdili svojo nacionalno pripadnost slovenskemu narodu, kot so leta 1868 organizirali Tabor v Žalcu, takrat so ustanovili tudi prvo narodno čitalnico.

Da je bila v Savinjski dolini narodna zavest izredno razvita, potrjuje tudi slovesnost, posvečena Prešernu, ki je bila 2. decembra 1905 v Braslovčah.

Takšnih dogodkov je bilo v preteklosti veliko, zato je prav, da jih osvetlimo in zabeležimo. K temu veliko pripomorejo razne brošure, knjige, monografije krajevnih skupnosti, med njimi Vranskega, ki v knjizici Vransko včeraj, danes, jutri ponazarja pretekli in sedanjí utrip kraja. Tu je bila že leta 1867 ustanovljena narodna čitalnica, ki je združevala narodno zavedno prebivalstvo proti nemškemu pritisku na kulturnem, političnem in gospodarskem področju.

Osmi februar, Prešernov dan, slovenski kulturni praznik je priložnost, da se soomnimo začetkov slovenske besede v naši dolini, da ga primerjamo z današnjim utripom. Kulturna skupnost Žalec in Zveza kulturnih organizacij Žalec sta ob letošnjem kulturnem prazniku pokazala izreden posluš za zgodovino, saj sta z najvišjo nagrado nagradila društvo, katerega predhodniki so pred 60 leti razvili prvi proletarski prapor v dolini, kar potrjuje, da je bila pri nas kultura vselej povezana z bojem za nacionalne pravice in za pravice proletariata.

— fj

Loparji za Ameriko

Majhen lesni obrat celjskega Nivoja s sedežem v Gotovljah, ki ima sedemindvajset zaposlenih, je s sodelovanjem Slovenijalesa prodrl na zahtevno ameriško tržišče z dvema zanimivima proizvodoma. Prvi proizvod, ki so ga izvozili, je zabojček za pribor za čiščenje čevljev, ki so mu nadeli ameriško ime »SHOE SHINE BOY« ali po naše »fant svetlikajočih se čevljev«.

Drugi proizvod pa so loparji, ki jih uporabljajo v pizzerijah za peko pizz v pečeh, izdelujejo pa jih v treh velikostih. Lani so izdelali 5500 komadov loparjev in zanje iztržili 15 tisoč ameriških dolarjev.

Za te loparje pa je že tudi pri nas povpraševanje. Poudariti pa je treba, da je surovina za ta dva izdelka topolovina, ki jo ima Nivo v lastni posesti ob bregovih voda in jo imajo z letnim posekom dovolj, tako da niso odvisni od nakupa te surovine. V tem lesnem obratu pa izdelujejo tudi lesene transportne palete za domače tržišče. Za leto 1986 so tudi že sklenili izvozno pogodbo za izdelavo škatel in so s proizvodnjo že pričeli. Njihove želje pa so, da bi strukturo zaposlenih pomladili in se strokovno okrepili tako, da bodo lahko kos še zahtevnejšim proizvodom, ki so tržno zanimivi.

tekst in foto L. Korber

DRŽAVNO PRVENSTVO ZA PIONIRJE

V nedeljo, 23. februarja, bo ob 13. uri v Braslovčah ponovno zanimiva prireditve, in sicer državno prvenstvo v skokih za pionirje. Glede na to, da se domači skakalci uvrščajo med najboljše, organizatorje, SK Braslovče-Andraž pričakujejo čimvečjo udeležbo, ki bo pomembna spodbuda mladim skakalcem.

jk

V PETROVČAH ZA UREJANJE KOMUNALNIH PROBLEMOV

Čeprav je prišla letošnja zima skoraj z dvomesečno zamudo, je temeljito poravnala svoj dolg. Kot vsi kraji po Sloveniji in Evropi se je dolina čez noč oblekla v belo in s sabo prinesla kup težav. Cestarji in komunalci so čistili glavne ceste brez predaha, večdnevno sneženju pa kljub temu niso bili kos. Nedelavnosti jim to pot ne bomo očitali, ustavile so jih tudi okvare strojev. Čiščenja snega so se lotili tudi v delovnih organizacijah, na primer v Agrini in v Export-importu. Seveda ti dve omenjamo kot zgleden primer, le-teh je še bilo nekaj, vendar pa za vse in za nekatere zasebnike tega ne moremo trditi. Cestarji in komunalci so se morali snega lotevati kar z lopatami, kot vidite na temle posnetku, kar pa je seveda zamudno opravilo. Tako so v Žalcu predvsem pločniki in ulice ostale dalj časa neočiščene.

Pri čiščenju snega so se dobro odrezali v oddaljenejših krajevnih skupnostih, zanje orjejo sneg kar kmetije in po njihovi zaslugi so bile prevozne skoraj vse stranske ceste.

KOMUNALCI SNEGU NISO BILI KOS

Krajin Petrovč bodo z zbranim denarjem iz samoprispevka, ki so ga izglasovali 16. februarja, rešili precej komunalnih težav. Referendum se je udeležilo 92,7 odstotkov krajanov, zanj pa je glasovalo 55,8 odstotkov. Okoli štirideset odstotkov zbranega denarja bodo namenili za urejanje kanalizacije in program samoprispevka je zastavljen tako, da so upoštevali prav vsa naselja. Nadaljevali bodo z izgradnjo kanalizacije v Levcu, podaljšali primarni vod v Drešinjo vas in vzhodni del Petrovč in uredili kanalizacijo v Petrovčah, Dobriši vasi ter Arji vasi. V naslednjih petih letih bodo zgradili kolektorje in čistilne naprave na celotnem območju krajevnih skupnosti. Z denarjem iz samoprispevka bodo zgradili prizidek k šoli in sofinancirali gradnjo mrliških vež v Žalcu. V krajevni skupnosti bodo uredili še javno razsvetljavo v naseljih, kjer le-te še ni. Sočasno bodo reševali problem oskrbe s pitno vodo, zgraditi pa nameravajo tudi nekaj cestnih odsekov.

Naj povemo še to, da je v Levcu za samoprispevek glasovalo le 31,9 % krajanov, največji odstotek pa so dosegli v Arji vasi: 62,1 %.

-mm

V zakonu živeti složno z roko v roki

Tako sta povedala zlatoporočenca: 74-letna Kristina in 75-letni Miha Satler, ki sta v teh dneh praznovala zavidljivo obletnico zakonske zveze. Postaven in vedrega obraza si je Miha Satler svojo življenjsko družico Kristino izbral nedaleč od svojega doma. Oba sta odrasčala v kmečkih družinah na valovitih pobočjih Založ.

Miha je že od nekdaj veseljak, rad poje, pa tudi meh harmonike je raztegoval na porokah, kamor so ga ljudje radi vabili, da jih je razveseljeval.

Prišla je vojna in Miha so odpeljali v jetništvo in Kristina je z otroki ostala sama na kmetiji. Vendar je iznajdljivi in dolgonogi Miha kmalu ušel iz ujetništva, se leta 1943 priključil partizanom, kjer je vzdrževal kurirske zveze na območju Savinjske doline.

Prišla je svoboda, vendar se Mihova aktivnost ni končala, ljudje so mu zaupali, ga spoštovali, zato je postal že leta 1945 prvi župan na Polzeli. Kot uspešen župan je moral svoje sposobnosti ponoviti še leta 1953. Vseskozi je bil razpet med aktivnostmi in trdim delom na svoji kmetiji. Sedaj, ko sta kmetijo prevzela sin Dani in snaha Zdenka, sta si v jeseni svojega življenja s Kristino malo oddahnila. Miha rad prebira knjige, predvsem s partizansko tematiko. Kristina pa za svoje vnuke še kaj zašije. Pa tudi Mihovo še rada naredi kak predpasnik.

Veliko hudega sta prebrodila v svojem 50-letnem skupnem življenju, vendar sta danes zadovoljna s sadovi svojega dela. Želimo jima še mnogo zdravih in zadovoljnih let.

Tekst in foto L. Korber

FOTOKRONIKA

V obnovljeni graščini Grmovje je dobil prostor za stalno razstavo akademski kipar, sicer domačin iz Galicije, Anton Herman. »Vesel sem, da sem lahko predstavil sadove mojega študijskega dela skozi dve desetletji, ki zajemajo akvarele, grafike in skulpture. Na posnetku Anton Herman v sredini ob odprtju stalne razstave.

jk

Smučarsko društvo Prebold je med počitnicami in v naslednjem tednu pripravilo dva večja tečaja smučanja za najmlajše. Tečaja je vodilo deset vaditeljev ter dva učitelja smučanja, smučati se je naučilo 230 otrok, veliko pa jih je bilo tudi iz vrtca. Na posnetku ena od manjših skupin pri učenju smučanja v Preboldu.

T. TAVČAR

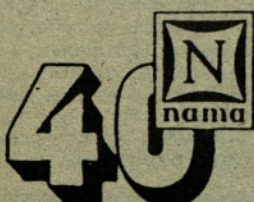
Tudi letos so na osnovni šoli Vere Šlander na Polzeli pripravili za osmošolce plesni tečaj. Vodil ga je Milan Štumberger iz Titovega Velenja, ki je povedal, da so si otroci pridobili znanje osnovnih korakov za standardne, latinsko ameriške in moderne plesne, vsega za petnajst plesov. Tečaj so zaključili s plesnim venčkom, na katerega so povabili tudi svoje starše in učiteljice.

T. TAVČAR

Vaščani Vrbja so za letošnji pust razglasili svojo republiko. Seveda so morali pred tem ustanoviti lastno banko, carino, menjalnico, skratka vse, kar sodi k razglasitvi republike. Natisnili so tudi denar, na posnetku pa vidimo, kako so se z mercedesom pripeljali vladni možje nove republike.

T. TAVČAR

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA **nama** LJUBLJANA

Vsaka dan kaj novega

V pritličju Veleblagovnice Nama v Žalcu ponovno poslovalnica Beogradske banke in nova poslovna enota Kompassa

